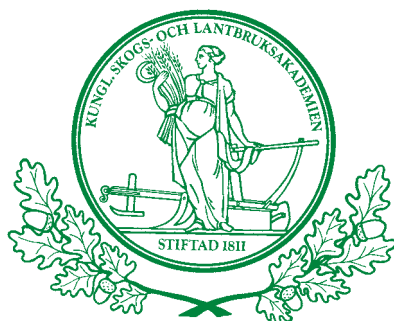

Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens
minnesord över ledamöter
avlidna 2011–2012

KUNGL. SKOGS- OCH LANTBRUKSAKADEMIEN

MINNESORD ÖVER AVLIDNA LEDAMÖTER 2011-2012

MISCELLANEA

Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens
minnesord över ledamöter
avlidna 2011–2012

Småskrifter nr 13

Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens Enhet
för de areella näringarnas historia

KUNGL. SKOGS- OCH LANTBRUKSAKADEMIEN
Supplement till Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens Tidskrift

Beställningar av denna skrift kan göras från:

Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens bibliotek (KSLAB)

Box 6806, 113 86 Stockholm

Tel: 08-54 54 77 20 Fax: 08-54 54 77 30

E-post: kslab@ksla.se

Småskrift nr 13

Utgiven av Enheten för de Areella Näringarnas Historia (ANH)

Redaktörer för serien: *Lars Ljunggren & Per Thunström*

Förlagsredaktör: *Jimmy Lyhagen*

Grafisk form: Elina Antell

Sättning: Sverker Michelsen

Repro och tryck: *Bulls Graphics*, Halmstad 2014

ISSN 1650-5026

ISBN 978-91-86573-47-8

Innehåll

Förord	7
<i>Minnesord över hedersledamot</i>	9
Ehrenberg, Carin	10
<i>Minnesord över svenska ledamöter</i>	13
Andersson, Thorsten	14
Arrhenius, Erik	16
Asp, Nils-Georg	18
Björck, Lennart	20
Gripenberg, Nils	22
Hagberg, Arne	24
Hjalmarsson, Bo	26
Jonsson, Bengt	28
Jähkel, Carl	30
Larsson, Gerhard	32
Larsson, Rune	34
Lindsten, Klas	36
Lovén, Henrik	38
Lundquist, Kjell	40
Moback, Jan	42
Norén, Olle	44
Persson, Sigurd	46
Pålsson, Boo	48
Samuelsson, Ove	50
von Segebaden, Gustaf	52
Sillerström, Erik	54
Säfvestad, Vikar	56
<i>Minnesord över utländska ledamöter</i>	59
Bützow, Nils-Eric	60
de la Chapelle, Gustaf	62
Dam Kofoed, Axel	64
Mastenbroek, Cornelius	66
Seip, Hans Kristian	68
Singh, Dhyan Pal	70
Zobel, Bruce J	72
Østebrot, Akse	74
Alfabetisk förteckning över ledamöter avlidna 2003–2012	77

Förord

DETTA ÄR DEN FEMTE SKRIFTEN i akademiens serie minnesord över avlidna ledamöter. Serien påbörjades med första utgåvan 2008. Undertecknade representanter för respektive avdelning har tillsammans med Enheten för de Areella Näringarnas Historia (ANH) arbetat fram texterna.

Underlag till biografierna har hämtats från många olika källor, både tryckta och muntliga. Uppslagsverk och biografiska arbeten av olika slag samt minnesord publicerade på annan plats, till exempel i facktidsskrifter och dagspress, har varit viktiga. Kolleger, akademiledamöter och ibland medlemmar i den avlidnes familj, har också varit värdefulla källor. Biografiska uppgifter har dessutom hämtats ur akademiens eget arkiv, främst från invalsförslag och äldre matrikeluppgifter. De största svårigheterna har inte oväntat de utländska ledamöterna erbjudit. Tidigare har de utländska ledamöterna endast sporadiskt erhållit tryckta eftermälen i akademiens tidskrift (KSLAT). I och med den nya serien minnesord har detta ändrats, bland annat för att akademien aktivt verkar för att öka de utländska ledamöternas engagemang. Men också för att de är en viktig del av ledamotskåren. Extra möda har därför lagts ned på att spåra data om de utländska ledamöterna, där ledtrådarna främst varit tidigare arbetsplatser och relevanta ledamotskap i andra akademier. Nekrologer ur utländska skrifter har också använts i den mån de kunnat spåras.

Jimmy Lyhagen, FL och bibliotekarie vid akademiens bibliotek, har samordnat arbetet på kansliet och tagit fram underlag till minnesorden från akademiens arkiv, från diverse skrifter och genom sökningar på Internet och i databaser. I första hand har arbetet med minnesorden riktats in på att lyfta fram ledamöternas verksamhet inom akademiens områden. De roller som ledamöterna kan ha haft inom akademien, t.ex. medverkan i kommittéarbete eller akademikollegiet, utgör en viktig del.

Ett annat mål har varit att ge exempel på ledamöternas författarskap, både vetenskapligt och annat, genom att infoga ett urval titlar på skrifter eller artiklar. Registren till akademiens tidskrift, KSLAT, har också inventerats. Belöningar och utmärkelser har genomgående omnämnts då de påträffats.

Ytterligare ett syfte har varit att exemplifiera övrigt engagemang i samhället såsom uppdrag i styrelser och föreningar. Privata intressen har i mån av tillgång också tagits med, för att så långt som möjligt teckna en helhetsbild av ledamoten.

Alla minnesordsskrifter publiceras som PDF-filer på akademiens webbplats (www.ksla.se) och är fritt tillgängliga.

Minnesorden är ordnade efter ledamotskategori och sorterade alfabetiskt. Först kommer hedersledamöter följt av svenska ledamöter och slutligen utländska ledamöter. Skriften avslutas med en kumulerad alfabetisk förteckning över alla akademiledamöter avlidna 2003–2012.

Lars Helgstrand

Ingemar Nordansjö

Agneta Brasch

Allmänna avdelningen

Skogsavdelningen

Jordbruksavdelningen

Minnesord över hedersledamot

Carin Ehrenberg

Docenten, skog.dr. Carin Mary Susanne Heléne Ehrenberg, Uppsala, avled den 7 oktober 2012 i en ålder av 99 år. Hon var född den 12 juli 1913 i Tillberga, Västmanland.

Carin Ehrenberg, född Eklundh, växte upp i Lund. Där tog hon studentexamen 1932 och läste sedan naturvetenskapliga ämnen vid Lunds universitet till en filosofie kandidatexamen 1937 och en filosofie licentiatexamen 1959. Hon blev 1963 skoglig doktor i skogsgenetik med avhandlingen *Genetic variation in progeny tests of Scots pine (Pinus silvestris L.)* och utsågs året efter till docent i samma ämne.

Carin Ehrenberg var under åren 1939–45 först assistent och senare försöksledare vid Föreningen för växtförädling av skogsträd, Svalöv. Därefter var hon hemmafru under några år innan hon 1948 anställdes vid dåvarande Statens skogsforskningsinstitut i Uppsala och från 1 juli 1962 vid Skogshögskolans Institution för skogsgenetik. Där var hon först assistent och avancerade sedan via en docenttjänst till att under perioder från 1967 och framåt vara vikarierande professor och prefekt. När Carin Ehrenberg 1978 gick i pension, övertog hon förvaltaransvaret för släktgården Kärrnäs i Småland med 157 hektar skog.

Carin Ehrenberg var den svenska skogliga forskningens ”grand old lady” och var banbrytare på många områden – inte minst för kvinnornas ställning i den mansdominerade skogsvärlden. Hon var aktiv i skogsträdsför-

ädlingens barndom och hade en viktig roll i urvalet, värderingen och registreringen av plusträd och elitträd. Hon har därmed väsentligt bidragit till att dagens skogsodlare har tillgång till genetiskt högkvalitativa fröer och plantor. Hennes vetenskapliga publicering var omfattande. Hon skrev 1975 i *Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens tidskrift*, KSLAT, artikeln Genbanker som resurskälla.

Carin Ehrenberg fick många externa uppdrag. Från 1951 var hon sekreterare i Samarbetsnämnden för skoglig växtförädling och genetik. Från 1961 var hon vetenskaplig kontaktperson mellan Institutionen för skogsgenetik och Remningstorp, Hildur och Sven Winquists stiftelse för skogsvetenskaplig forskning. År 1975 utsågs hon till skoglig expert i den av Jordbruksdepartementet tillsatta Genbanksutredningen. Från mitten av samma år blev hon utredningens ordförande. Carin Ehrenberg har vidare varit chairman i Subject Group S2.03-00 Breeding inom International Union of Forest Research Organisations, IUFRO. År 1968 var hon sakkunnig i FAO Panel of Experts on Forest Gene Resources.

Ett stort intresse hyste Carin Ehrenberg för skogshistoria. Hon utsågs 1983 till ledamot i det nybildade skogshistoriska utskottet inom Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien. Med denna som bas var hon senare en av de drivande krafterna vid bildandet 1990 av den fristående föreningen Skogshistoriska Sällskapet. Där var hon en aktiv medlem som under årens lopp kom med många förslag till aktiviteter och dessutom var hon en flitig deltagare i sällskapets exkursioner. År 2000 utsågs Carin Ehrenberg till hedersledamot i Skogshistoriska Sällskapet.

Carin Ehrenberg valdes 1977 in i skogsavdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien som en av dess tre första kvinnliga ledamöter. Hon var också akademikollegiets första kvinnliga ledamot under åren 1981–84. År 2004 utsågs hon till en av akademiens två första kvinnliga hedersledamöter.

Baserat i huvudsak på invalsförslag och text av Kerstin Vinterhed.

Ingemar Nordansjö

Minnesord över svenska ledamöter

Thorsten Andersson

Förre landshövdingen och förre verkställande direktören, agronom John Thorsten Andersson, Båstad, avled den 21 juli 2011 i en ålder av 73 år. Han var född 3 april 1938 i Södra Åby på Söderslätt i Skåne.

Thorsten Andersson blev agronom på ekonomilinjen vid Lantbrukshögskolan, Ultuna, 1962, blev utredningssekreterare vid Svenska Lantbruksförbundet 1963, biträdande lantbruksattaché i Bryssel 1965 och byrådirektör vid Statens jordbruksnämnd 1967. Från 1968 arbetade han i ledande befattningar inom Lantbrukarnas Riksförbund, LRF, och var dess mycket uppskattade vd 1977 till 1990.

Som vd för LRF fick Thorsten Andersson ledningen för en organisation, som hade till uppgift att föra vanligtvis tuffa förhandlingar om jordbrukets priser och villkor med staten och motparterna – handel och konsumenter. Samtidigt skulle LRF samordna de olika branschernas krav och intressen. ”Att ta ut på marknaden det som uppnåts i förhandlingarna”, sammanfattade han själv sitt uppdrag. Med sin breda kunskapsbas, sitt starka engagemang och ideologiska övertygelse var han som klippt och skuren för uppgiften. Det var en händelserik tid på många sätt inom lantbruket med på den tiden stora exportkostnader för lantbrukarna. Satsningar på bioenergi med etanolproduktion blev ett av flera nya områden. Under Thorssten Anderssons tid blev LRF också ledande i Sverige inom PR och lobbyverksamhet. Många minns kampanjerna ”Bondens landskap” och ”På väg mot världens renaste jordbruk”.

Åren 1992–98 var Thorsten Andersson omtyckt landshövding på Gotland, där han särskilt arbetade för bättre kommunikationer med fastlandet och naturligtvis lantbrukets och landsbygdens utveckling. Tillkomsten av högskolan i Visby 1998 är till stor del Thorsten Anderssons förtjänst. Hans sommarträffar i residensets trädgård med alla gotlandsambassadörer är nu tradition. Förutom ordförandeskapet i sitt eget läns hushållningssällskap under landshövdingeåren var Thorsten Andersson 1997–2007 ordförande i Hushållningssällskapens Förbund.

Han var också ordförande, 1990–2001, i ekologiska lantbrukarnas organisation, KRAV. Där bidrog han starkt till att skapa stabilitet inte minst ekonomiskt.

Thorsten Andersson var mycket allmänbildad, beläst och matkunnig. Gastronomiska Akademiens tallrik nr 15 var hans. Han var en man med vad somliga kallar gammaldags dygder, plikttrogen och grundlig, ärlig och rejäl, rättsinnig och lojal. Men också omtänksam och vänlig, en människa som det var lätt att bli vän med och tycka om.

Thorsten Andersson valdes 1977 in i allmänna avdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien. Han var KSLA:s preses 2000–03. Hans presesskap präglades av noggrannhet och integritet. Han värnade särskilt kultur- och landsbygdsfrågorna.

Baserat i huvudsak på text av Hans-Olof Ramberg.

Lars Helgstrand

Erik Arrhenius

Professor emeritus, fil.dr. Nils Erik Albert Arrhenius, Stockholm, avled den 4 april 2012 i en ålder av 80 år. Han var född den 18 december 1931 i Stockholm.

Erik Arrhenius kom från en forskarsläkt. Svante Arrhenius, vår förste svenske nobelpristagare, var hans farfar. Erik utbildade sig till biolog på Stockholms universitet, där han sedan fortsatte sin forskarbana vid bland annat Wallenberglaboratoriet och Institutionen för systemekologi.

Erik Arrhenius doktorerade 1968 med avhandlingen *Carcinogenic amines: some aspects of their metabolism and interaction with microsomal functions of liver cells*. Han fick 1985 den första svenska professuren i naturresurshushållning vid Stockholms universitet.

Erik Arrhenius var zoofysiolog och toxikolog, och arbetade särskilt med frågor om miljögifter. Han har haft stort inflytande och stor betydelse för miljöfrågor i såväl Sverige som internationellt. Hans arbete i regeringens miljövårdsberedning, 1976–83, utgör än idag ett fundament för naturresurs- och miljöpolitiken. Han satt i energikommissionen 1977–78 och var huvudsekreterare i naturresurs- och miljökommissionen 1978–83. Under flera år från 1988 var han rådgivare i miljöfrågor inom Världsbanken med säte i Washington.

Erik Arrhenius var nytänkare och visionär. Han utvecklade på Stockholms universitet en av de första tvärvetenskapliga forskningsmiljöerna för miljöforskningen i Sverige. År 1996 sökte han sig till Högskolan i Kalmar och blev dess första professor och promoverades där, 2002, till hedersdoktor. Med sin vetenskapliga tyngd och sina goda internationella kontakter spelade han en viktig roll då Högskolan i Kalmar tillsammans med Växjö universitet utvecklades till Linnéuniversitetet 2010.

Det var till stor del Erik Arrhenius' goda internationella relationer och hans engagemang inom FN, som låg bakom etableringen av det stora och viktiga FN-projektet, Global International Waters Assessment, GIWA, vid Högskolan i Kalmar. Dess vetenskapligt operativa bas låg där och gjorde under projekttiden fram till år 2006 Kalmar till ett globalt vetenskapligt nav, med hundratals forskare från hela världen engagerade i analys av miljötillståndet i världens alla hav. Framförallt analyserades de bakomliggande samhällsliga orsakerna till de många globala miljöproblemen.

Erik Arrhenius valdes 1994 in i allmänna avdelningen vid Kung. Skogs- och Lantbruksakademien. Under nära ett decennium var Erik Arrhenius en mycket uppskattad ledamot i KSLA:s miljökommittéer och utskottet för miljö- och naturvård. På KSLA:s sammankomster deltog han med stor framsynhet. "Biomassa från åkermark är bara en kortsiktig lösning. Det är solenergi med omvandling till transporterbara former som kommer att lösa energifrågan", förutspådde Erik Arrhenius på seminariet Den goda jorden 2005. År 2000 fick han Georg och Greta Borgströms pris för sitt engagemang i de globala naturresursfrågorna. Därefter satt han själv i nomineringsgruppen för detta pris.

Baserat på underlag från Margareta Ihse, Ragnar Elmquist, Örn Taube, Bo Bergbäck och Ulf Lidman.

Lars Helgstrand

Nils-Georg Asp

Förre verkställande direktören, professor emeritus, med.dr. Nils-Georg Ludvig Asp, Lund, avled den 1 juni 2012 i en ålder av 67 år. Han var född den 12 september 1944 i Lund.

Nils-Georg Asp blev 1971 medicine doktor i medicinsk och fysiologisk kemi och docent följande år. Han tjänstgjorde vid Institutionen för medicinsk och fysiologisk kemi och vid Kliniskt kemiska centrallaboratoriet i Lund under åren 1965–72. Han var därefter verksam vid den då nystartade Avdelningen för industriell näringslära vid Kemicentrum. Nils-Georg Asp förordnades 1980 som professor i livsmedelskemi vid tekniska fakulteten, Lunds tekniska högskola och som avdelningsföreståndare för Avdelningen för livsmedelskemi. År 1988 utnämndes han till professor i industriell näringslära vid Lunds universitet.

Åren 1990–2009 arbetade Nils-Georg Asp som verkställande direktör för Stiftelsen Svensk Näringsforskning som idag har namnet Swedish Nutrition Foundation, SNF. Han blev snabbt engagerad som nutritionssakkunnig vid utarbetandet av livsmedelsbranschens åtgärdsprogram för hälsoargument i märkning och marknadsföring av livsmedel. I samband med att detta område blev en angelägen EU-fråga engagerades han som sakkunnig i olika expertorgan. Den svenska modellen för produktspecifika fysiologiska påståenden kom att påverka EU:s regelverk inom området.

En viktig del av Nils-Georg Asps forskning omfattade kemiska och fysiologiska effekter och förändringar hos kostfiber i samband med tillverkning

av livsmedel. Speciellt beaktade han i det sammanhanget möjligheterna att genom val av lämpliga råvaror och styrning av olika processer optimera livsmedlens innehåll av kostfiber. Han utvecklade en analysmetod som internationellt blivit en standardmetod för bestämning av kostfiber i livsmedel. Internationellt blev han ansedd som en av de ledande forskarna inom området.

Nils-Georg Asp hade många uppdrag. Bland dem kan nämnas ordförande i Kungl. Vetenskapsakademiens svenska nationalkommitté för nutrition och livsmedelsvetenskap och en av grundarna av Skåneländska Gastronomiska Akademien. Han var bland annat under flera år redaktör för tidskrifterna *Scandinavian Journal of Food and Nutrition* och *Food & Nutrition Research* som utges av SNF och medverkade till uppstarten av informationsskriften *Nordisk Nutrition*. Han publicerade vidare ett stort antal vetenskapliga artiklar och medverkade som redaktör i flera böcker. Den senaste var *Dietary fibre-bioactive carbohydrates for food and feed* (2004).

Nils-Georg Asp var en varm och omtänksam chef, kollega och mentor för många. Genom att ta steget från medicin till livsmedelsforskning blev han en unik tillgång för både nutritionsforskningen och livsmedelsbranschen. Han bidrog till att göra svensk nutritionsforskning känd världen över genom att som en av de främsta experterna inom området resa runt och diskutera metoder för kostfiberanalyser. Han hade ett stort intresse för att förmedla forskningsresultat både inom och utanför den vetenskapliga sfären. Nils Georg Asp såg alltid möjligheterna framför problemen. Hans omtanke om de närstående var stor utan att på något vis minska hans engagemang för vetenskapen.

Nils Georg Asp valdes 1995 in i jordbruksavdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien.

I huvudsak baserat på text av Åke Bruce.

Agneta Brasch

Lennart Björck

Professor emeritus, agr.dr. Karl Erik Lennart Björck, Uppsala, avled den 8 september 2011 i en ålder av 66 år. Han var född den 4 juni 1945 på Södermalm i Stockholm.

Lennart Björck tog studenten i Stockholm. Han gick på Sjökrigsskolan och blev reservofficer inom kustartilleriet. Efter avlagd agronomexamen på husdjurslinjen 1972 antogs han direkt till forskarutbildningen i lantbrukskemi vid Lantbrukshögskolan. Hans forskningsprojekt rörande det antibakteriella laktosperoxidassystemet blev förlagt till Alfa Laval i Tumba och till University of Reading utanför London. Han kom tillbaka till Institutionen för husdjurens utfodring och vård, där han disputerade 1977 på en avhandling med titeln *Studies of the antibacterial effect of the lactoperoxidase system on some gram-negative bacteria*. Resultaten kom att utnyttjas praktiskt för att förbättra hållbarheten vid transport av mjölk från gårdar till mejerier i länder som t.ex. Kenya där kylförvaring av mjölken ofta inte är möjlig.

Lennart Björck påbörjade 1976 uppbyggandet av forskning inom livsmedelsvetenskap vid Sveriges lantbruksuniversitet, SLU. Hans forskningsgrupp bedrev framför allt projekt inom ämnet mjölkproduktlära och resultatet blev flera doktorsavhandlingar i början och i mitten av 1980-talet. År 1987 tillträdde Lennart Björck den nyinrättade professuren i mjölkproduktlära. Han startade då arbetet med att samla SLU:s livsmedelsforskning till en institution och den 1 juli 1990 bildades Institutionen för livsme-

delsvetenskap. Från att från början endast haft professurerna i mjölk- och växtproduktlära utökades institutionen inom ett par år med professorer i både livsmedelskemi och köttvetenskap. Institutionen blev under Lennart Björcks prefektskap framgångsrik och erhöll stora forskningsmedel från flera stiftelser, EU och nationella forskningsråd. Lennart Björck blev pensionär 2010.

Lennart Björck ansåg det angeläget att det förutom forskning bedrevs undervisning i ett ämnesområde för att få fram presumtiva doktorander med lämplig bakgrund. Han var en av initiativtagarna till bildandet av den nya livsmedelsinriktningen på agronomprogrammet som startade 1989. I samarbete med livsmedelsindustrin i västra Sverige utformade han även en utbildning till livsmedelsingenjör på SLU:s campus i Skara.

Lennart Björcks forskningsintresse övergick med tiden till frågeställningar om kostens betydelse för vår hälsa. Han var bland annat styrelseledamot i Swedish Nutrition Foundation, SNF, under många år. Han tillhörde även Livsmedelsverkets expertpanel. Han var med om att bygga upp Uppsala Livsmedelscentrum, ULC, som blev en gemensam plattform för livsmedelsforskare vid SLU, Uppsala universitet och Livsmedelsverket. Parallellt med aktiviteterna på SLU var Lennart Björck även internationellt engagerad inom den internationella mejerifederationen, IDF. Under 1980-talet var han verksam där som ordförande i en expertgrupp som arbetade med antibakteriella system i mjölk och under åren 1992–96 som president i Commission for Science & Education.

Lennart Björck ägnade sin fritid till segling, mc-turer och efter pensioneringen blev han hundägare. Den årliga sommarvistelsen i huset utanför Halmstad låg honom synnerligen varmt om hjärtat.

Lennart Björck valdes 2001 in i jordbruksavdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien.

Baserat i huvudsak på text av Anders Andréén.

Agneta Brasch

Nils Gripenberg

Förre skogsdirektören, forstmästare Nils Bertel Sebastian Gripenberg, Lidingö, avled den 7 maj 2012 i en ålder av 92 år. Han var född i Helsingfors, Finland, den 16 september 1919.

Nils Gripenberg, "Murre" för sina vänner, avlade reservofficersexamen i Fredrikshamn 1939 och deltog i kriget mot Ryssland innan han 1945 kunde ta forstmästarexamen vid Helsingfors universitet. Hans första anställning var vid Statens Bränslebyrå i Helsingfors. Redan 1946 flyttade han till Sverige och en anställning vid Domänverket. Senare samma år gick han över till Mo och Domsjö AB och en tjänst som förvaltarassistent vid Bjurholms förvaltning. Senare blev han skogscheffsassistent i Örnsköldsvik. År 1962 tillträdde han tjänsten som skogsdirektör vid Norrlands Skogsägares Cellulosa AB, NCB. Denna tjänst innehade han fram till sin pensionering 1984. Som skogsdirektör ansvarade Gripenberg för NCB:s virkesförsörjning och förvaltningen av bolagets skogar. Han hade även flera externa engagemang, bland annat i styrelserna för Skellefteås, Sundsvalls och Umeås virkesmätningsföreningar. Privat hade han en skogsfastighet i Finland, som han emellertid sålde efter sin pensionering.

Nils Gripenberg var en skicklig virkesförhandlare med värdefulla erfarenheter från såväl köp- som säljsidan och med goda personliga kontakter i båda dessa läger. Som chef och förhandlare uppskattades han för att han alltid var rak och ärlig. Som en erkänsla för sina insatser för svenskt skogsbruk tilldelades han 1982 guldkvisten av Sveriges Skogsvårdsförbund. Han

hade tidigare även erhållit Finska Frihetskorset av fjärde klassen och Finska Frihetsmedaljen.

I sin ungdom var Nils Gripenberg en framgångsrik tävlingsseglare och skulle ha representerat Finland vid OS 1940 om inte kriget kommit emellan. På äldre dagar ägnade han sig åt jakt, tennis och skidåkning. Nils Gripenberg var även en uppskattad sällskapsmänniska med en flödande poetisk ådra.

Nils Gripenberg valdes 1983 in i skogsavdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien.

Baserat i huvudsak på intervjuer och information på Internet.

Ingemar Nordansjö

Arne Hagberg

Professor emeritus, fil.dr. Nils Arne Hagberg, Lund, avled den 18 januari 2011 i en ålder av 91 år. Han var född den 5 maj 1919 i Partille, Göteborg.

Arne Hagberg tog studenten i Göteborg 1938. Vid universitet i Lund studerade han kemi, biologi och genetik och blev fil.mag. 1944. Han fortsatte med sina studier och 1953 blev han fil.dr. med avhandlingen *Studies in Heterosis* och docent samma år. Vid sidan om sin yrkeskarriär som växtförädlare var Arne Hagberg adjungerad professor vid Institutionen för genetik vid Lunds universitet och ansvarade för undervisningen i växtförädling. År 1965 tilldelades han professors namn av regeringen.

Redan 1942 fick Arne Hagberg en anställning som assistent vid sockerbetsförädlingen i Hilleshög utanför Landskrona. Han anställdes 1945 vid Sveriges Utsädesförening i Svalöv och arbetade med ett flertal växtslag som råg, klöver, lupiner och potatis. År 1953 fick han ansvaret att bygga upp utsädesföreningens nya kromosomavdelning, som blev mycket känd och kom att engagera många framstående forskare världen över. Han studerade och arbetade ett år i USA 1955/1956, som Rockefellerstipendiat, vilket fick stor betydelse för hans kommande internationella arbete och forskarkontakter. Efter ett antal år som ledare av kromosomavdelningen blev han chef för kornförädlingen. Han behöll detta arbete i tio år och under en tid som blev en guldålder för svensk kornförädling med introduktion av många nya värdefulla sorter. Han såg tidigt möjligheterna att använda förädling av korn som en modellgröda för genetisk forskning. Arne Hagberg blev

1972 föreståndare för Sveriges Utsädesförening, Svalöv. Han utvecklade där ett brett internationellt nätverk och gjorde stora insatser för praktisk tillämpning av växtförädling.

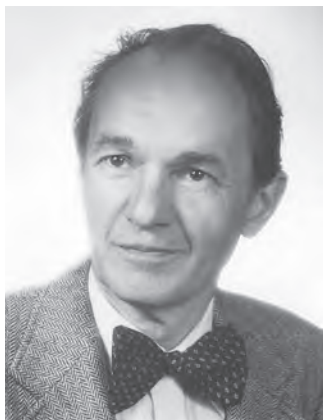
En särskild institution, Institutionen för kulturväxternas genetik och förädling, inrättades 1979 vid Sveriges lantbruksuniversitet, SLU, med placering vid Svalöv och med Arne Hagberg som ledare och professor. Under några år byggdes där upp en stark grundforskning till stöd för en framgångsrik växtförädling och med betydande internationell renommé. Han stannade där till sin pensionering 1985.

Arne Hagbergs internationella kontaktnät var stort. Han var president i många internationella organisationer inom växtförädlingsområdet. Han var med och grundade The International Barley Genetics Symposium, IBGS, som höll sitt första seminarium 1953. Vart fjärde år håller IBGS ett seminarium med över 400 deltagare. Ett sådant seminarium anordnades 1991 i Helsingborg med Arne Hagberg som hederspresident. På hans initiativ tillkom tidskriften *Barley Genetics Newsletter*, BGN, som fortfarande utkommer årligen med rapporter om kornets gener, genkartor och de senaste forskningsresultaten. Han var en flitig skribent och skrev över 300 vetenskapliga artiklar. Av hans många skrifter kan nämnas böckerna *Växtförädling – grön revolution* (1977) och *Mutations and polyploidy in Plant Breeding* (1962). Den senare skrev han tillsammans med professor Erik Åkerberg.

Arne Hagberg valdes 1973 in i jordbruksavdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien och året efter in i Kungl. Vetenskapsakademien. Arne Hagberg tilldelades 1991 Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens Nilsson-Ehlemedalj.

Baserat i huvudsak på text av Roland von Bothmer, Udda Lundqvist och Göran Kuylenstjerna.

Agneta Brasch

Bo Hjalmarsson

Förre lantbruksdirektören, agronom Bo Axel Sverker Hjalmarsson, Åkarp, avled den 27 februari 2011 i en ålder av 87 år. Han var född den 28 augusti 1923 i Lund.

Bo Hjalmarsson växte upp på Alnarp, där hans far Hjalmar Nilsson var förvaltare och senare rektor för Alnarpsinstitutet under många år. Bo Hjalmarsson valde tidigt lantbrukets bana. Efter studentexamen 1943 i Lund gick han på Alnarps lantbruksskola med jordbrukspraktik och blev agronom på jordbrukslinjen vid Ultuna 1951. Samma år fick han sin första tjänst på Lantbruksnämnden i Skaraborgs län. Två år senare knöts han till Lantbruksstyrelsen i Stockholm, där han avancerade till byråchef på investeringsbyrån.

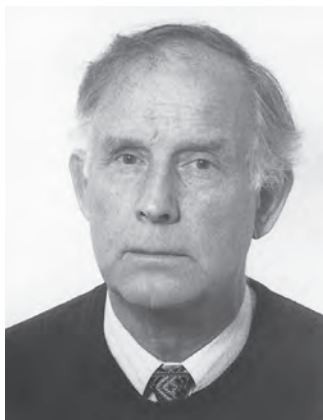
Skåne lockade dock och 1962 fick Bo Hjalmarsson, knappt 40 år gammal, tjänsten som lantbruksdirektör vid Lantbruksnämnden i Malmöhus län. Bo Hjalmarsson gjorde sig känd som en lågmäld, mycket kunnig och samarbetsinriktad person. Han hade stor betydelse för lantbruket i Skåne och bidrog till ett mycket gott samarbete mellan Lantbruksnämnden och Hushållningssällskapet i Malmöhus län. För detta mycket stimulerande samarbete och för de stora insatser Bo Hjalmarsson gjort för länets jordbruk, fick han 1976 motta den stora guldmedaljen av Hushållningssällskapet i Malmöhus län.

År 1967 blev Bo Hjalmarsson lantbruksdirektör för den sammanslagna enheten av Lantbruksnämnden och Hushållningssällskapet i Malmöhus län. Han gick i pension år 1989.

Bo Hjalmarsson valdes 1979 in i allmänna avdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien.

Baserat i huvudsak på text av Märten Carlsson.

Lars Helgstrand

Bengt Jonsson

Professor emeritus, skog.dr. Bengt Elov Jonsson, Danderyd, avled den 8 april 2012 i en ålder av 83 år. Han var född den 4 februari 1929 i Kristinehamn, Värmland.

Bengt Jonsson avlade jägmästarexamen vid Skogshögskolan 1955. Hans vetgirighet inför naturens gåtor ledde honom omgående in i forskarvärlden. Där skulle han förbli hela sitt yrkesliv. Han gjorde det inte lätt för sig. Det var svåra och grundläggande frågor han gav sig på. Han utvecklade kunskapen om hur trädet växer, därifrån hur bestånd och hela skogar växer, allt på olika marker och klimat. I sin doktorsavhandling *Studier över den av väderleken orsakade variationen i årsringsbredderna hos tall och gran i Sverige* (1969) kunde han visa hur barrträdens årsringsbredd varierar efter årens väderlek. Sådana arbeten blev viktiga underlag för fortsatta studier i så aktuella frågor som markförsurning och klimatförändring. Under sin forskning, och nästan ända fram till sin bortgång, reviderade Bengt Jonsson under högsommaren sina försök. Då var det svårt att få hantlangare, men hustru Birgitta ställde upp. Nu minns hon alla somrar i skogen med både glädje och vemod. Ovanliga semestrar för en tandläkare, tyckte en del.

Bengt Jonsson hade nära samarbete med skogsbrukets förvaltningar. Där behövdes kunskaper om virkesförråd och tillväxt som konsekvens av olika behandlingar och uthållig avverkning. Metoder för sådana beräkningar hade länge funnits men de var osäkra och arbetskrävande. Bengt Jonsson

och hans medarbetare utvecklade ett "paket" av datorbaserade program och hjälpmedel. Det gjorde prognoser för skogen snabbare och säkrare. Nu används detta prognospaket på nära hälften av landets skogsareal. Även praktiska problem dök upp. Bengt Jonsson visade sig nu också vara en begåvad instrumentmakare. "Dataklaven" var en av innovationerna, som fick omfattande användning.

Bengt Jonsson var även en inspirerande undervisare. Det förekom att redan klara elever ändå återkom till hans föreläsningar för att avnjuta hans entusiasm och frejdiga humör. Han var så uppskattad av eleverna att han under 15 år valdes till elevkårens inspektor. Bengt Jonsson hade en guda-benådad sångröst. Ett återkommande inslag på otaliga klubbafstnar och jubileer var skönsång av inspektorn och någon likasinnad. Obligatoriska var några "gluntar" och ett par "Bellman".

För sina insatser fick Bengt Jonsson åtskilliga utmärkelser från lokala och nationella sammanslutningar, däribland Guldkvisten 1986 av Sveriges Skogsvårdsförbund.

Bengt Jonsson valdes 1982 in i skogsavdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien.

Baserat i huvudsak på text av Henning Hamilton, Sören Holm, Ola Lindgren och Göran Ståhl.

Ingemar Nordansjö

Carl Jähkel

Förre skogsdirektören, forstmästare Carl Fritz Jähkel, Sundsvall, avled 1 september 2011 i en ålder av 96 år. Han var född den 26 november 1914 i Lund.

Carl Jähkel var, när han avled, den siste i Sverige med utbildningen forstmästare. Som sjuttonåring kom han som skogspraktikant till Svartviks AB. Han fick här en allsidig erfarenhet av skogsarbete, huggning på ackord, flottning, virkesmätning och annat.

År 1937 antogs Carl Jähkel till den sista forstmästarkursen vid Skogshögskolan. Efter avslutad utbildning 1938 anställdes han av Svenska Cellulosa Aktiebolaget, SCA, som assistent vid skogsförvaltningen i Ånge. Efter olika uppdrag som virkesköpare och skogsförvaltare i Jämtland blev han 1951 skogschef inom Munksunds AB. När Munksund fusionerades med övriga SCA-ägda skogsföretag blev Carl Jähkel chef för SCA:s norra skogschefsdistrikt med kontor i Piteå. Distriktet omfattade hela skogsinnehavet i Norrbotten. År 1971 blev han skogsdirektör och chef för SCA:s samlade skogsinnehav. Denna tjänst innehade han ända till sin pensionering 1979.

Carl Jähkel ägnade hela sin skogliga livsgärning åt SCA. Han medverkade som ansvarig chef i den snabba utvecklingen i skogsbruket där man gick från yxa och såg, brossling och hästkörning till det mekaniserade skogsbruket karaktäriserat av ”ingen hand på virket och ingen man på marken”. Carl Jähkel hade ett starkt intresse för den praktiska driften och han del-

tog i och drev själv aktivt de viktiga förändringarna inom företaget. Han släppte även fram sina medarbetare och stöttade när så behövdes. Han hade stor beslutskraft och stod alltid vid sitt ord.

Carl Jähkel hade många externa uppdrag. Han var under åren 1942–82 ledamot eller ordförande i ett flertal virkesmättnings- och flottningsföreningar i mellersta och norra Norrland. Under femton år var han ledamot i Länsarbetsnämnden och Skogsvårdsstyrelsen i Norrbotten, samt i flera år vice ordförande i Skogsarbetsgivarna och ledamot i Virkesmättningsrådet. Som mångårig ordförande i styrelsen för Torne och Muonio gränsälvars flottningsförening förlänades han av Finlands president 1961 riddartecknet och 1978 kommendörstecknet av Finlands Lejons orden. År 1964 blev Jähkel riddare av Vasaorden och 1977 tilldelades han Guldkvisten av Sveriges Skogsvårdsförbund.

Jakt och fiske var Carl Jähkels stora fritidsintressen. Ända upp i 90-årsåldern gjorde han årliga besök för flugfiske i Bodsjön och Leipikälven i Jämtland. Under många år efter sin pensionering var han jaktledare vid SCA:s rådjursjakter i Galtström söder om Sundsvall. Som pensionär odlade Carl Jähkel också sitt trädgårdsintresse. Även matlagning var ett intresse som med åren fick allt större utrymme. Han följde också noga vad som hände i det bolag han varit trogen.

Bland många kvaliteter som präglade Carl Jähkel skall nämnas hans knivskarpa minne för personer och händelser från sitt långa liv. Han var tillika en mycket god berättare och sällskapsmänniska och var vid många möten en synnerligen intressant underhållare.

Carl Jähkel valdes 1973 in i skogsavdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien.

Baserat i huvudsak på text av Bo Rydin och Jerker Karlsson.

Ingemar Nordansjö

Gerhard Larsson

Professor emeritus, tekn.dr., pol.mag. Folke Gerhard Larsson, Stockholm, avled den 27 maj 2012 i en ålder av 92 år. Han var född den 12 januari 1920 i Älmhult, Småland.

Gerhard Larsson avlade 1938 studentexamen i Växjö och 1942 civilingenjörsexamen inom lantmäteri vid Kungliga Tekniska Högskolan, KTH. Han blev 1947 teknologie doktor på avhandlingen *Inflytandet av avståndet från brukningscentrum till inägojorden*.

Gerhard Larsson tjänstgjorde som lantmätare inom lantmäteristaten 1942–49 och var därefter byrådirektör vid Lantbruksstyrelsens rationaliseringsavdelning till 1956, då han utnämndes till professor i fastighetsteknik vid KTH. Denna tjänst innehade han fram till sin pensionering 1985. Gerhard Larsson hade en imponerande vetenskaplig produktion med över hundralet böcker, rapporter, monografier och artiklar inom fastighetsbildnings-, fastighetsvärderings- och samhällsplaneringsområdena.

Sin professur kombinerade Gerhard Larsson med en rad nationella och internationella uppdrag. Han var bl.a. styrelseledamot i Föreningen för samhällsplanering och i Samfundet för fastighetsvärdering. I KTH:s styrelse var han ledamot i nästan 15 år. Gerhard Larssons inriktning mot utvecklingsländernas särskilda förutsättningar gjorde honom till ordförande i FN:s expertgrupp Cadastral surveying and mapping under 1970-talet.

Gerhard Larsson var bildad i ordets rätta bemärkelse, med ett stort historiskt intresse, och en förespråkare för ett tvärvetenskapligt synsätt. Han var inte rädd för att tänka nytt och ge sig i kast med nya områden. Det kan exemplifieras med att han också ägnade sig åt gammaltestamentlig exegetik, de kronologiska delarna av gamla testamentets historieskrivning, där han publicerade ett flertal vetenskapliga böcker och artiklar, som fått betydelse i den internationella diskussionen. Om svensk historia skrev han bland annat *Husabyarna, led i en förntida samhällsplanering* (1986).

Sitt vetenskapliga intresse behöll Gerhard Larsson livet ut. Efter sin pensionering publicerade han ett flertal böcker, företrädesvis på internationella förlag. Så sent som 2009 skrev han till exempel *Land Registration and Cadastral Systems*, som även översatts till ryska och kinesiska.

Gerhard Larsson valdes 1960 in i skogsavdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien. Han var ledamot av akademikollegiet 1966–69.

Baserat på invalsförslag samt text av Hans Mattsson och Thomas Kalbro.

Ingemar Nordansjö

Rune Larsson

Professor emeritus, agr.dr. Per Rune Larsson, Uppsala, avled den 7 augusti 2012 i en ålder av 89 år. Han var född den 6 augusti 1923 i Rengsjö, Hälsingland.

Rune Larsson tog realexamen i Bollnäs 1941. Efter ett par års studieuppehåll fortsatte han med gymnasiestudier i Söderhamn där han tog studentexamen 1946. Han började sina akademiska studier vid Lantbrukshögskolan 1947 och blev agronom på jordbrukslinjen 1953 och agr.lic. 1958. År 1961 disputerade han för agronomie doktorsgraden. Hans avhandling hade titeln *Höstsädens övervintring och avkastning: några därpå inverkanse faktorer*. På denna avhandling tillerkändes han docentkompetens i växtodling.

Rune Larsson anställdes redan under studietiden, 1953, på Institutionen för växtodling. Efter skilda befattningar på denna institution blev han 1974 professor och slutligen också institutionens prefekt. År 1977 utkom boken *Institutionen för växtodling: organisation och aktiviteter* med Rune Larsson som författare. Han blev pensionär 1989. År 2011 utsågs Rune Larsson till jubeldoktor vid Sveriges lantbruksuniversitet, SLU, efter att ha innehaft doktorsgraden i 50 år.

Som forskare och lärare vid Institutionen för växtodling ansvarade Rune Larsson främst för frågor gällande stråsädes- och oljeväxtodling. Han fortsatte med vidgade studier av de frågor han tagit upp i sin doktorsavhandling. Tillsammans med medarbetare vid och utanför institutionen

engagerade han sig särskilt i de komplicerade samspelseffekter som avgör skördeprodukternas egenskaper i olika mognadsstadier. Betydelsen av anpassade tidpunkter och metoder för skörd studerades också, liksom hanteringen och lagringen av skördeprodukterna.

Rune Larsson blev anlitad i flera organisationer som berörde hans kompetensområde. Av dessa kan nämnas ordförande i många år i en grupp för styrning av ett av Swedish Agency for Research Cooperation with Developing Countries, SAREC, stött forskningssamarbete med länder i tredje världen och styrelseledamot i Svenska Vallföreningens fond.

Rune Larsson var inte bara en god representant för sina akademiska verksamhetsområden. Han var en sann humanist. Med stillsam humor och ibland träffsäker ironi, citerade han inte sällan poesi, som han kunde anpassa till diskussionen av högst prosaiska frågor. Han var också en god sångare och deltog under lång tid i en kyrkokör.

Rune Larsson valdes 1975 in i jordbruksavdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien. Samma år skrev han i *Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens tidskrift*, KSLAT, artikeln Den ensidiga växtodlingens problem.

Baserat i huvudsak på text av Sigurd Håkansson.

Agneta Brasch

Klas Lindsten

Professor emeritus, agr.dr. Klas Emil Lindsten, Uppsala, avled den 12 mars 2012 i en ålder av 84 år. Klas Lindsten var född den 14 februari 1928 i Viarestad, Småland.

Klas Lindstens bakgrund i småländsk bondemiljö präglade hans yrkesverksamhet. Efter utbildning på lantmannaskola blev det studier på Hvilans specialgymnasium, Åkarp, där han tog studenten 1950. Året efter började han på Lantbrukshögskolan. Under studietiden arbetade han i olika omgångar som amanuens och assistent vid Statens växtskyddsanstalt. Han blev agronom på jordbrukslinjen vid Lantbrukshögskolan 1955 och fortsatte sedan med studier i USA. Efter MSc-examen vid universitet i Madison, Wisconsin 1957 påbörjade han en mycket framstående forskningskarriär vid dåvarande Lantbrukshögskolan.

Efter licentiatexamen 1959 disputerade han 1961 med avhandlingen *Studies on virus diseases of cereals in Sweden*. Han blev docent samma år vid Institutionen för växtsjukdomslära, Lantbrukshögskolan och fick en personlig tjänst som biträdande professor i växtbiologi 1969 vid denna institution. Klas Lindsten blev professor i växtpatologi vid Institutionen för växt- och skogsskydd vid Sveriges lantbruksuniversitet, SLU, 1979. Han blev pensionär 1993.

Klas Lindstens doktorsavhandling klarlade etiologin bakom den ekonomiskt viktiga dvärgskottssjukan, bollnässjukan, hos havre. Sjukdomen or-

sakas av ett virus som överförs av stritar. Avhandlingen utgjorde ett pionjärarbete och ledde till effektiva motåtgärder. Efter disputationen ägnade han sig även åt andra viktiga viroser bland annat i stråsåd, baljväxter, betor och potatis. Även när det gäller virussjukdomar, som sprids med jordbundna vektorer, överförare, var Klas Lindsten en ledande forskare. Detta gäller framför allt det virus som orsakar sjukdomen rhizomania i sockerbetor, som han 1997 kunde påvisa fanns i vårt land. Fram till sin bortgång fortsatte han med dessa studier i ett analyslaboratorium inrättat i bostaden och bedrev också konsultverksamhet inom det egna företaget Uppsala Växtvirus Konsult HB.

Utöver vetenskapliga originalartiklar publicerade Klas Lindsten uppskattade läromedel under rubrikerna *Dvärgskottssjuka*, reviderad upplaga 2001, och *Vetedvärgsjuka* (1997) samt i samarbete med professor Karl Björling *Kompendium i växtpatologi 3. Viroser* (1973). Han var en mycket uppskattad handledare i examensarbeten och doktorandstudier både inom och utom landet.

I forskningen samarbetade Klas Lindsten bland annat med franska och polska forskare. Hans vetenskapliga arbeten har tilldragit sig betydande internationellt intresse samtidigt som de lagt grunden till praktiska viktiga lösningar av växtpatologiska problem i det svenska lantbruket. Klas Lindsten arbetade i nära kontakt med lantbruksnäringen och med utpräglad ansvarskänsla för erhållna resultat. Hans gärning som förgrundsgestalt i den viktiga virusforskningen har haft stor betydelse.

Klas Lindsten valdes 1983 in i jordbruksavdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien.

Baserat i huvudsak på text av Bengt Eriksson, Sigurd Håkansson och Per Oxelfelt.

Agneta Brasch

Henrik Lovén

Förre godsförvaltaren, lantmästare Sigurd Magnus Henrik Lovén, Sätuna, Björklinge, Uppland, avled den 9 april 2012 i en ålder av 91 år. Han var född den 11 juli 1920 i Stockholm.

Henrik Lovén avlade lantmästarexamen 1948. Året efter blev han godsförvaltare och vd i familjeföretaget Sätuna AB. Godset har funnits inom familjen i nära två sekler. Sätuna omfattar en totalareal av ca 2000 ha fördelat på 650 ha åker och 1100 ha produktiv skogsmark. Resten är vatten och övrig mark. Henrik Lovén gjorde sig känd som en ovanligt duglig, energisk och framsynt jord- och skogsbrukare. Sätuna utvecklades under hans ledning på ett föredömligt sätt och blev målet för många studieresor. Lantbrukshögskolan förlade både studier och demonstrationer dit. Man bedrev också ett nära samarbete med Jordbrukstekniska institutet och Statens maskinprovningar. Henrik Lovén var vd för Sätuna AB fram till 1991 då hans dotter Agneta Borgenstierna tog över.

Även om Henrik Lovén var utbildad inom jordbruket stod skogen och skogsbruket honom mycket nära. Han var aktiv inom styrelsen för Norunda Häradssällmanning under 40 år varav 18 år som dess ordförande. Han var ordförande i styrelsen för Sveriges Häradssällmanningsförbund under elva år, vice ordförande i dåvarande Skogsvårdsstyrelsen i Uppsala län 1953–83 och styrelseledamot i Mälarskog. Han var initiativtagare till att Björklinge-Viksta jaktvårdskrets bildades 1953.

Henrik Lovén var en outtömlig kunskapskälla vad gäller svensk historia i allmänhet och häradsallmänningarnas historia i synnerhet. Han hade en stor del i tillkomsten av boken *Norundas häradsallmänning* (2003). Boken inleds med ett kapitel om häradsallmänningarnas uppkomst med Henrik Lovén som författare. Han skrev också flera artiklar om Sätuna i Björklinge hembygdsförenings årsskrift *Björklinge Förr och Nu*. På gården, vars vackra corps de logi har ritats av Carl Hårleman, samlade han ett omfattande släktarkiv över släkten Lovén.

Bland andra organisationer som Henrik Lovén alltid med stort engagemang verkat i som förtroendeman kan nämnas Upplandsbanken, Björklinge kyrkofullmäktige, Björklinge Hembygdsförening, Björklingeortens hingstförening och Mälardalens Lantmän.

Henrik Lovéns förmåga att organisera och leda förändringsprocesser var omfattande. Hans ledarskap präglades förutom av kunnighet och klokskap av en stor portion humor. Hans djupa kunskaper bottnade i att han ständigt var beredd att se och ta till sig nya idéer, vilket kom i uttryck i ett mycket aktivt deltagande i exkursioner, studiecirkel och seminarier. Han var en mycket god talare. Han hade förmågan att kunna fånga vilken publik som helst. Talen var ofta improviserade och alltid kryddade med ironi, humor och värme.

Henrik Lovén förlänades Vasaorden 1974.

Henrik Lovén valdes 1979 in i jordbruksavdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien. Han var ledamot av akademikollegiet 1983–86.

Baserat i huvudsak på text av Lars Ove Frisk, Torsten A Hammar, Per Sparre, Gunnar Lundh och Agneta Borgenstierna.

Agneta Brasch

Kjell Lundquist

Docenten, landskapsarkitekten, agr.dr. Kjell Wilhelm Lundquist, Lund, avled den 9 september 2011 i en ålder av 56 år. Han var född den 5 september 1955 i Lund.

Efter landskapsarkitektexamen vid Sveriges lantbruksuniversitet, SLU, 1982 verkade Kjell Lundquist i trettio år som lärare och forskare på området landskapsarkitektur, SLU, i Alnarp. Det var också där han 2005 presenterade sin doktorsavhandling *Lilium martagon L. krolliljans introduktion och tidiga historia i Sverige intill år 1795 – i en europeisk liljekontext*. Han avfärdade i avhandlingen myten att krolliljan skulle ha förts in till Sverige via klostren.

Avhandlingen kom att ingå i ett rikt författarskap som fått avgörande betydelse för utvecklingen inom Kjell Lundquists specialområden, trädgårds-historia och kulturmiljövård. Hans inomvetenskapliga produktion var omfattande, men även genom sitt tvärfackliga och populärvetenskapliga författarskap kommer hans insatser att bli bestående. Han medverkade i flera av KSLA:s historiska bokverk och var en av författarna till boken *A. W. Bergsten – om personen, stiftelsen och fjällegendomen Enaforsholm* (2005), där han bland annat skrev om Enaforsholms fjällträdgård. Han skrev också om de handskrivna växtanteckningarna i Tycho Brahes exemplar av *New Feld und Ackerba*, som finns i KSLA:s äldre boksamling.

Kjell Lundquist var en mycket engagerad och entusiasmerande lärare, som med sina framträdande pedagogiska egenskaper haft stor påverkan på kunskapsnivån inom kulturarv och trädgårdshistoria hos landskapsarkitektstudenterna. Hans djupa bildning och ämneskunskap, och inte minst hans språkvårdande engagemang, var värdefulla i alla delar av den process som handlar om att utveckla och förmedla kunskap. Att sprida forskningsresultat i form av populärvetenskap, faktablad och rådgivning låg Kjell Lundquist varmt om hjärtat.

”Det är en dröm jag bär på att växternas historia skall bli en levande del av vår historiska allmänbildning”, sade en gång Kjell Lundquist, när han intervjuades i Svenska Dagbladet.

Kjell Lundquist var under 15 år ansvarig för fjällträdgården vid Enaforsholm och under ännu längre tid ledare för Enaforsholmskursen, där hans omfattande växtkunnande under åren förmedlats till många hundra kursdeltagare.

Kjell Lundquist valdes 2006 in i allmänna avdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien. Han var vid sin bortgång styrelseledamot i AB Enaforsholm samt ledamot i Nämnden för de Areella Näringarnas Historia, ANH, vid KSLA. Där var han en klok och oegennyttig kommentator till andras artiklar och skrev själv intressanta och välskrivna bidrag till ANH:s publikationer.

Baserat i huvudsak på texter av Carola Wingren, Roland Gustavsson, Mikael Sörensson, Eva Gustavsson, Anna Jakobsson, Thorbjörn Andersson och Lars Ljunggren.

Lars Helgstrand

Jan Moback

Verkställande direktören, affärsutvecklaren, fil.kand. Jan Olof Moback, Stockholm, avled den 20 juli 2012 i en ålder av 65 år. Han var född den 5 juni 1947 i Stockholm.

Jan Moback tog studenten 1966 och blev fil.kand. 1970 vid Stockholms universitet. Han började sin yrkesbana inom konsumentkooperationen och blev först avdelningschef på Konsum i Högdalen, Stockholm, och sedan informationschef för Gröna Konsum.

Jan Moback slutade sin bana inom konsumentkooperationen 1986 och startade företaget Moback Text & utbildning vars affärsidé var kompetensutveckling genom utbildning, konsultation och läromedelsproduktion med speciell inriktning mot handeln. År 1999 startade han tillsammans med några kollegor företaget Volym & Marginal med ungefär samma affärsidé och inriktning som det tidigare företaget. Han var en av initiativtagarna till Cajsja Warg, den nyskapande matbutiken för matentusiaster på Södermalm i Stockholm, som öppnades i mars 1996. Hans ambition var att radikalt förändra sättet att sälja mat i Sverige. "Det ska vara roligt att både handla och laga mat".

I samband med att butiken Cajsja Warg etablerades framkom behovet av en kommunikationsbyrå som arbetar med köpupplevelser ur ett helhetsperspektiv. År 2002 bildade han tillsammans med några likasinnade affärsnätverket Oliven, som vänder sig till kunder som vill skapa köpuplevel-

ser inom detaljhandeln och upplevelsebranschen. Jan Mobacks uppgifter inom Oliven var framför allt att vara skribent, strateg och utbildare. Han arbetade med affärs- och säljutveckling med inriktning mot lärandet som säljkraft. Han hade lång erfarenhet av utbildning och utvecklingsarbete inom handeln.

Jan Moback skrev tillsammans med ett par andra författare ett flertal läroböcker i ämnen som rör marknadsföring och varuhantering. Av dessa kan nämnas *Inköp och varuhantering* (2001), *Försäljning och service* (2000), *Bransch och produktkunskap* (2001), *Praktisk marknadsföring A* (2000), *Praktisk marknadsföring B* (2001) och *Personlig försäljning – kundmötets ekonomi* (2003). Till samtliga läroböcker finns också tryckta lärarhandledningar. Han har också gett ut en rad skrifter om föreningskunskap och om kooperationens historia. Skriften *En god idé – en bra affär* som utkom 1997 beskriver dagens konsumentkooperation i ett historiskt perspektiv.

Under alla år fanns hans stora intresse för mat och vin och det växte sig starkare med åren. I början av 1990-talet köpte han ett hus i byn Sauve i Languedoc i södra Frankrike. Där öppnade han ett mathus l'Olive där man kunde ta emot konferenser, arbetsgrupper och matintresserade. Vingårdarna ligger tätt i dessa trakter och Jan Moback utbildade sig till sommelier.

Oliven har inrättat ett stipendium till minne av Jan Moback för hans livslånga gärning inom matbranschen, hans framsynta arbete att synliggöra mervärdet i maten och hans arbete att lyfta medvetenheten om medarbetarnas viktiga roll i försäljningsarbetet.

Jan Moback valdes 2011 in i jordbruksavdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien. Från 2010 och fram till sin bortgång var Jan Moback medlem i akademiens Kommitté för matkvalitet och folkhälsa.

Baserat i huvudsak på text av Christina Möller.

Agneta Brasch

Olle Norén

Förre forskningschefen, ingenjör Nils Olle Norén, Uppsala, avled den 13 september 2012 i en ålder av 90 år. Han var född den 9 december 1921 på en gård i byn Övad, Vedby socken, Skåne.

Efter folkskolan arbetade Olle Norén en tid på föräldragården och tog ingenjörsexamen i Hässleholm 1943. Han gjorde sedan en karriär utan motstycke för jordbrukets mekanisering. Han började som assistent 1946 vid dåvarande Jordbrukstekniska institutet, JTI, Ultuna. Han blev så småningom forskningschef och JTI:s vice vd. Efter pensioneringen 1989 fortsatte han som koordinator och projektledare vid JTI. Sammanlagt forskade han och utvecklade teknik och metodik för jordbruket i 60 år.

Olle Norén hade en sällsynt bred kapacitet. Efter krigsslutet 1945 hade jordbruksnäringen stort behov av teknisk utveckling och Olle Norén blev med åren en nyckelperson inom JTI. Fält- och inomgårdsmekanisering av hö och spannmål dominerade till en början. Näst intill legendariska är Olle Noréns studier av skultorkningens teknik och metodik.

Senare kom energi- och miljöfrågorna alltmer i fokus. Tidigt startades projekt kring miljövänliga, alternativa energikällor som biogas, rapsolja och etanol. Olle Norén blev med sina breda kunskaper idégivare och bidrog starkt till ett framgångsrikt arbete. Ett annat område där Olle Norén även avsatt djupa internationella spår är klimat i förarhytter. Arbetet ledde fram till ett EU-projekt med ett 15-tal deltagande organisationer. Slutrapporten

överlämnades vid en forskarkonferens i Florens 1998. Idag är internationella kontakter rutin, men redan under 1960-talet var Olle Norén mycket aktiv på det internationella planet och hyttklimatforskningen bidrog till att han i internationella kollegors ögon blev ”Mr JTI”.

JTI, numera Institutet för Jordbruks- och Miljöteknik, är för sin existens och utveckling beroende av industrin och staten. Olle Norén fick snabbt ett stort och brett förtroende hos dessa, inte bara tack vare sina mångsidiga kunskaper, utan också för att han som person var vänlig, lättillgänglig och aldrig satte sig själv i fokus. Han och hans gärning har en stor del i institutets positiva utveckling.

Många teknikagronomer har haft Olle Norén som uppskattad lärare eller handledare i delar av sin utbildning, kontakter som i flera fall fortsatte och fördjupades efter examen.

Kungl. Patriotiska Sällskapet tilldelade honom sin guldmedalj 1987.

Olle Norén valdes 1980 in i allmänna avdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien. Han skrev i *Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens tidskrift*, KSLAT, artiklarna Nya grepp inom mjölkproduktionskedjan (1977) och Jordbrukets försörjning med underhåll av traktorer och maskiner (1983). År 1991 erhöll han KSLA:s utmärkelse, A.W. Bergstens pris, ”för sitt starka engagemang i jordbrukets mekanisering – även internationellt – under en tid då näringen genomgått en intensiv förändringsprocess”.

Baserat i huvudsak på texter av Björn Sundell, Bruno Nilsson, Sven-Uno Skarp m.fl. arbetskamrater.

Lars Helgstrand

Sigurd Persson

Förre avdelningsdirektören, agr.lic. Nils Sigurd Persson, Lomma, Skåne, avled den 21 juni 2011 i en ålder av 87 år. Han var född den 2 december 1923 i ett lantbrukarhem i Flädie, Skåne.

Efter studentexamen vid Katedralskolan i Lund och reservofficersutbildning vid P2 började han studier vid Lantbrukshögskolan, vilka avslutades med agronomexamen 1952. Efter en anställning vid Fosfatbolaget i Landskrona blev Sigurd Persson adjunkt vid Hvilans lantmannaskola i Åkarp 1956, en tjänst som han innehade till 1967. Under somrarna hade han fyllnadstjänstgöring vid Statens växtskyddsanstalt i Åkarp och blev en av våra främsta specialister inom praktiskt växtskydd.

Periodvis under dessa år bedrev Sigurd Persson studier som resulterade i en licentiatexamen med avhandlingstiteln *Virusöverförande nematoder i svenska jordar*. Härigenom kvalificerade han sig till lektorstjänsten i lantbruksbiologi vid lantmästarutbildningen i Alnarp, en tjänst som han tillträdde 1967 och innehade fram till sin pensionering 1988. Sigurd Persson blev chef för lantmästarutbildningen 1972, först inom ramen för Alnarpsinstitutet och senare, när verksamheten överförts till Lantbrukshögskolan/Sveriges lantbruksuniversitet, vid Institutionen för lantmästar- och trädgårdsteknikerutbildning.

Sigurd Persson blev känd som en utomordentligt kunnig lärare och en mycket skicklig pedagog, energisk, entusiasmerande, alltid med en glimt i

ökat och med en empatisk inställning till studenterna. Hans insatser uppskattades mycket av dessa och resulterade i att han blev utsedd till hedersledamot i Lantmästarförbundet.

Under flera år efter sin pensionering behöll Sigurd Persson anknytningen till växtskyddet som besiktningsman av hagelskador.

Sigurd Persson valdes 1981 in i allmänna avdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien.

Baserat på text av Karl-Axel Klinker, Lennart Ottosson och Karl-Åke Svensson.

Lars Helgstrand

Boo Pålsson

Förre verkställande direktören, lantmästare Boo Christer Pålsson, Mölnbo, Södermanland, avled den 13 mars 2011 i en ålder av 69 år. Han var född den 12 januari 1942 i Fjugesta, Närke.

Boo Pålssons håg stod tidigt till lantbruk. Han började praktisera som rättare på gårdar i Västergötland och praktiserade ett år i Kanada. År 1967 avlade han lantmästarexamen vid Alnarp. Efter examen var han först försäljare i ett par år av veterinärmedicin för att i slutet av 1960-talet bli arrendator på Trystorps säteri i Närke.

Efter att i flera år ha sålt och köpt jordbruksfastigheter samt drivit storskalig spannmåls- och äggproduktion beslutade han att satsa på ett äggpackeri 1981, Närke Ägg, i Viiby på Närkeslätten.

Det var en utmaning att vara privat företagare under 1980-talet i konkurrens med starka bondekooperativa strömningar. Boo Pålsson lyckades med entreprenörens övertygelse ge Närke Ägg en stadig kundkrets. Framför allt genom att hålla hög kvalitet på äggen och att med hjälp av egna foderblandningar producera ägg med gulare gula och två äggulor.

Boo Pålsson hade alltid en positiv syn på världen. Där andra såg hot såg han möjligheter. Så var fallet i samband med avregleringen av det svenska jordbruket i slutet av 1980-talet. Den svenska äggnäringen fick då gå i bräsch vid avregleringen. Det öppnades då nya möjligheter för privata

packerier att utveckla den marknad som tidigare varit helt dominerad av svenska lantbrukskooperationen genom Kronägg.

Boo Pålsson var med i starten och vid utvecklingen av de privata packeriernas branschförening, som idag har utvecklats till Svenska Ägg. Han var där under många år engagerad och drivande i det som kallas packerirådet. Hans företag Närke Ägg, som numera ligger i Vretstorp, har idag övertagits av sonen och har ett tiotal anställda. Boo Pålsson köpte och drev i ett par år Viiby krog. I stället för ostsmörgåsar sålde han där endast äggsmörgåsar. Viiby krog blev känd för sin hemlagade husmanskost och fick utmärkelser som Bästa vägkrog mellan Stockholm och Göteborg. Boo Pålsson var känd som ”Mr Närke Ägg” och backade inte för något om det så var att ligga under packerimaskinen eller köra bil med äggleveranser. Han var en duktig säljare, intresserad av det mesta, reko och ärlig.

På fritiden tyckte Boo Pålsson om att spela bridge, jaga, flyga med ballong och spela golf. Han sponsrade en egen golftävling. När sonen övertagit företaget flyttade han till Långbro gård i Mölnbo, Södermanland.

Boo Pålsson valdes 1995 in i jordbruksavdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien.

Baserat i huvudsak på text av Olov Ericsson, Pelle Sahlin, KG Pettersson och Marcus Pålsson.

Agneta Brasch

Ove Samuelsson

Förre förvaltaren, agronom Ove Torsten Reinhold Samuelsson, Nykvarn, Södermanland, avled den 24 januari 2011 i en ålder av 86 år. Han var född på Hvalsta gård, Bettna, Södermanland, den 23 maj 1924.

Ove Samuelsson tog studentexamen i Stockholm 1944. Han började på Lantbrukshögskolan 1948 och blev agronom med ekonomisk och teknisk inriktning 1954. Ove Samuelsson var kapten i Kungliga artilleriregementets reserv.

Ove Samuelsson startade sin yrkesbana 1953 vid Animaliebyrån på Statens jordbruksnämnd, som vid den tiden hade sitt kontor i Stockholm. År 1955 började han att arbeta på statistik- och direktionsavdelningen på Sveriges slakteriförbund. Tre år senare flyttade han över till Sveriges Lantbruksförbund där han var verksam vid utrikesavdelningen. Ove Samuelsson var biträdande lantbruksattaché med placering vid Svenska ambassaden i Paris och delegationen för Organization for European Economic Cooperation, OEEC, i nära ett år 1957/58.

Den 1 februari 1959 anställdes han vid Alfa-Laval/Separators huvudkontor i Stockholm. Ett företag som han blev trogen fram till sin pensionering 1985. Han arbetade först inom exportavdelningen för mjölkningssmaskiner med bland annat managementuppdrag i Saudiarabien. År 1962 blev han förvaltare och driftsledare på Hamra gård, Alfa-Lavals försöks- och demonstrationsgård i Tumba utanför Stockholm. Hamra gård utvecklades

under hans ledning till koncernens demonstrations-, utbildnings- och utvecklingscentrum för mjölkkningsmaskiner och annan utrustning för mjölkproduktion. Under åren 1981–82 verkade han som driftschef vid dåtidens största mjölkföretag i Saudiarabien. Ett företag med över 20 000 djur till vilket Alfa-Laval levererat nyckelfärdig inredning och all utrustning för mjölkproduktion.

Ove Samuelsson hade också ett flertal förtroendeuppdrag i organisationer med anknytning till såväl lantbrukssektorn som kommun och landsting. Han var ordförande i Stockholms läns Hushållningssällskap under åren 1973–87, styrelseledamot i Malmens husdjurstjänst, ledamot i Lantbrukets yrkesnämnd och i Östra husdjursförsöksdistriktet inom Sveriges lantbruksuniversitet, SLU, samt ordförande i Lantbruksklubben i Stockholm. Han tilldelades Skogsvårdsstyrelsens förtjänstmedalj i guld och var hedersledamot i Nykvarns Rotaryklubb.

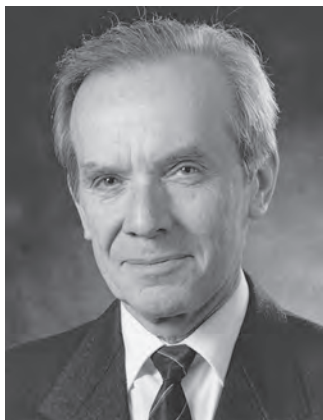
År 1986 startade han konsultföretaget O.S. Farmkonsult med huvudinriktning på skogsförvaltning. Företaget drev han från sitt hem på Lövnäsbergs gård i Nykvarn, Södermanland.

Ove Samuelsson hade ett brett intresse för jordens brukande och stor nyfikenhet på de nya biologiska fakta som ständigt strömmar fram både i Sverige och utomlands. Han blev också en uppskattad och flitig frågeställare och debattör i många sammanhang.

Ove Samuelsson valdes 1978 in i jordbruksavdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien. Han var ordförande i jordbruksavdelningen 1990–92.

Baserat i huvudsak på text av Göran Hugosson, Åke Clason och Anders Fagerberg.

Agneta Brasch

Gustaf von Segebaden

Professor emeritus, skog.dr. Gustaf Olof Ugo von Segebaden, Uppsala, avled den 7 september 2011 i en ålder av 84 år. Han föddes den 5 september 1927 i Västerlanda, Västergötland.

Gustaf von Segebaden växte upp i Gävle, Bromma och Halmstad, där han avlade studentexamen följt av reservofficersutbildning. Studier vid Skogshögskolan ledde till examen som civiljägmästare 1955 och skog.lic. examen 1962. År 1969 blev han skog.dr. med avhandlingen *Studies on the accessibility of forest and forest land in Sweden*.

Gustaf von Segebaden anställdes 1954 av Domänverket och gick sedan 1956 till Statens skogsforskningsinstitut, som senare inlemmades i Skogshögskolan. Fram till 1962 arbetade han som assistent och övningsledare vid Avdelningen för arbetslära. Därefter tjänstgjorde han vid Institutionen för skogstaxering, där han 1969 utsågs till docent, 1972 till biträdande professor och 1978 till professor i skogstaxering. Denna befattning innehade han till sin pensionering 1992. Senare fick han uppdraget att vara redaktör för och själv medverka i festskriften vid Riksskogstaxeringens 75-års jubileum: *Rikstaxen 75 år. Utvecklingen 1923–1998*.

Gustaf von Segebaden utsågs 1976 till rektor för Skogshögskolan och blev därmed den siste på denna befattning, då lantbrukets högskolor 1977 slogs samman till Sveriges lantbruksuniversitet, SLU. Han var därefter 1977–83 den nya Skogsfakultetens förste dekanus. Von Segebaden fick därmed

den svåra uppgiften att vara ”utflyttningsgeneral” och ansvarig för att avveckla verksamheten i Stockholm och samtidigt bygga upp ”Skogis” i Umeå. Uppgiften var inte lätt och han blev ifrågasatt av både kollegor och personer i universitetsledningen. Von Segebaden lyckades ändå genom sin klokskap leda utvecklingen och undvika många fallgropar. Han blev mycket respekterad och omtyckt för att han enträget arbetade för att skapa en sammanhållen skoglig forskning och undervisning. Många nya medarbetare anställdes. Von Segebadens förmåga att locka goda sådana blev betydelsefull. De frön han sådde och den framtidstro han skapade har utvecklats mycket bra.

Gustaf von Segebadens vetenskapliga verksamhet inriktades först mot skogsvägnätets täthet och optimala utformning och behandlade sedan skogens avsättningslägen, ekonomiska tillgänglighet och terrängförhållanden. Därvid utvecklade han metoder att kombinera Riksskogstaxeringens material med ej traditionellt skogliga data för att belysa olika frågor inom problemområdet. Han förde också in nya metoder och verktyg i Riksskogstaxeringen.

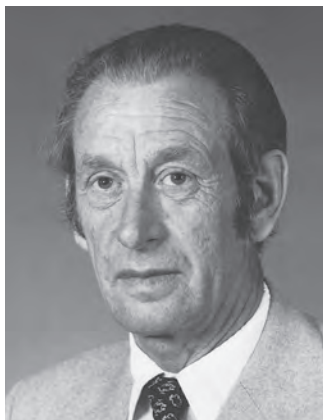
Gustaf von Segebaden har betytt mycket för utvecklingen av skoglig forskning och undervisning. Hans kontakter med näringen var viktiga och mycket goda och han deltog i många utredningar angående skogsindustrins råvaruförsörjning. För sina insatser belönades han 1992 med Guldkvisten av Sveriges Skogsvårdsförbund.

Gustaf von Segebaden var en utomordentligt hederlig person som stod för sitt ord. Han var rättrådig och karaktärsfast – en som inte var rädd att säga sin mening. Samtidigt fanns där en smittande humor. Han var också engagerad jägare och en uppskattad jaktkamrat.

Gustaf von Segebaden valdes 1978 in i skogsavdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien. Han skrev 1981 i *Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens tidskrift*, KSLAT, artikeln Skogsforskningen inför 1980-talet.

Baserat på invalsförslag och texter av Per-Ove Bäckström, Jan-Erik Hällgren, Karl-Gustaf Löfgren och Bo Ranneby; Hugo von Sydow samt Barbro Molander.

Ingemar Nordansjö

Erik Sillerström

Förre länsjägmästaren, jägmästare Nils Erik Sillerström, Alingsås, avled den 8 mars 2011 i en ålder av 91 år. Han var född i Stockholm den 7 augusti 1919.

Efter studentexamen i Uppsala 1938 bestämde sig Erik Sillerström för en skoglig karriär och sökte sig därför till Skogshögskolan. Där fann han sig väl tillrätta och förutom studierna hann han bl.a. med en outsidersvinst i ett akademiskt orienteringsmästerskap och att bli vald till bästa kamrat. Efter uppnådd jägmästarexamen 1945 anställdes han av Skogsstyrelsen med slutlig placering vid Skogsvårdsstyrelsen i Södermanlands län. Genom vinst i en tävling om bästa manus till en skogsfilm uppmärksammades Sillerströms kommunikativa förmåga och han anställdes 1950 av Sydöstra Sveriges Skogsägares Förbund som informations- och organisationschef. Efter fem år blev han i stället skogsbruksschef med bl.a. ansvar att starta och leda nya skogsbruksområden.

År 1960 återvände Sillerström till skogsvårdsorganisationen. En kort tid var han biträdande länsjägmästare i Jämtlands län innan han 1962 utnämndes till länsjägmästare i Södermanlands län. Vid sidan av arbetet där skrev han boken *Svensk skog i enskild ägo* (1963). År 1965 utsågs Sillerström till byråchef vid Skogsstyrelsen, Stockholm, med bl.a. ansvar för skogsvårds-, frö- och plantfrågor. Efter en tid lockades han dock av mera marknära verksamhet och blev 1973 länsjägmästare i Jämtlands län. Där engagerade sig Sillerström speciellt i arbetet med att restaurera "trasbestånd" och stod

bakom rapporten *Skogstillstånd och produktionsprognoser i Jämtlands län* (1978). Han såg också till att länet fick en modern plantskola i Bensjö. Informationsfrågor låg honom fortfarande varmt om hjärtat och han var en trogen medverkande i det populära regionala radioprogrammet Naturmorgon. År 1980 valde han att varva ner med delpension och en arvodestjänst vid Skogsstyrelsen i Jönköping. Där arbetade han främst med skogsskötselfrågor, utredde de s.k. 5:3-skogarna och skrev *Grundbok för skogsbrukare* (1985) och *Känn din skog, studieplan* (1985). Dessa skrifter har fått stor spridning och kommit ut i flera nya upplagor.

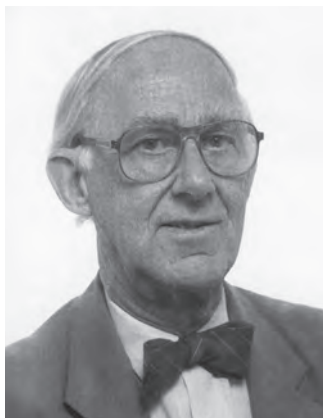
Sillerström blev 1984 pensionär på heltid, men en aktiv sådan. Boende i Långared utanför Alingsås köpte han rotposter, som han själv avverkade och körde ut, varefter han sålde virket vidare. Sommartid åtog han sig skogsvårdsarbeten åt skogsägarna i trakten. Han fortsatte också med sina hobbies fotografering och målning av tavlor med naturmotiv. Dessutom deltog han länge årligen i ett 30-tal orienteringstävlingar med guld i Veteran-VM, klass H80, åren 1999 och 2001 som främsta resultat.

Åren 1969–74 var Sillerström ordförande för Sveriges Jägmästares och Forstmästares Riksförbund. Som sådan fick han agera vid den stora SACO-konflikten 1971 och förändringen av utbildningen vid Skogshögskolan. År 1975 erhöll han Sveriges Skogsvårdsförbunds Guldkvisten som belöning för sina insatser för skogsbruket.

Erik Sillerström valdes 1971 in i skogsavdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien.

Baserat på intervjuer och en artikel av Kerstin Diamant.

Ingemar Nordansjö

Vikar Säfvestad

Förre lantbruksrådet, agr.lic. Vikar Andreas Säfvestad, Jönköping, avled den 10 januari 2012 i en ålder av 93 år. Han var född den 15 juli 1918 i Enköping.

Vikar Säfvestad växte upp i ett lantbrukarhem. Han tog studenten vid Hvilans specialgymnasium 1944 och agronomexamen på den ekonomiska linjen 1949. År 1965 blev han agr.lic.

Vikar Säfvestad inledde sin yrkeskarriär som lärare vid Torsta lantmannaskola i Jämtland. Han var även under en kortare tid amanuens vid Lantbruksstyrelsens undervisningsbyrå innan han gick över till konsulentbanan.

År 1951 anställdes Vikar Säfvestad vid Hushållningssällskapet i Göteborgs och Bohus län som en av de första ekonomikonsulenterna i landet. Tillsammans med Ulf Renborg och Holger Skoglösa utvecklade han den så kallade HUV-metoden för planering och vinstmaximering av enskilda jordbruksföretag. Denna metod vann stor spridning och fick allmän användning vid rådgivning och prövningen av ärenden för statligt stöd.

Under 1961–65 var Vikar Säfvestad ledare för specialrådgivningen vid Lantbrukshögskolan och 1965–67 lantbruksråd vid Svenska ambassaden i Washington. När han 1967 återvände hem till Sverige utnämndes han till chef för den vid Lantbrukshögskolan nyinrättade Konsulentavdelningen.

År 1973 utnämndes han till lantbruksdirektör vid Lantbruksnämnden i Jönköpings län och var 1980–81 lantbruksråd vid Svenska ambassaden i Moskva.

Redan under tiden i Bohuslän väcktes Vikar Säfvestads intresse och engagemang för frågor om landsbygdens utveckling. Som lantbruksdirektör fick han möjligheter att praktiskt tillämpa sina idéer om utveckling av jordbruksföretag kombinerade med andra verksamheter i orten. Med Vikar Säfvestad som drivande kraft utvecklades ett framgångsrikt samarbete mellan länsstyrelsen och lantbruksnämnden.

Under tiden i Moskva kom Vikar Sävestad att särskilt intressera sig för utvecklingen av jordbruket i Baltikum något han mycket aktivt fortsatte med också efter sin pensionering 1983. Efter Estlands självständighet, 1991, fick Vikar Säfvestad ansvaret att leda samarbetet mellan Länsstyrelsen i Jönköpings län och Rapla län i Estland med utbildning och rådgivning i framför allt landsbygdsutveckling.

En av Vikar Sävestads stora tillgångar var hans musikalitet. Han sjöng gärna och organiserade sina vänner i körer.

Vikar Säfvestad valdes 1979 in i allmänna avdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien. Akademien startade 1989 en kommitté för utveckling av familj jordbruket i Estland med Vikar Säfvestad som pådrivande. Utbytet omfattade seminarier och studieresor och var grunden till akademiens engagemang för de areella näringarna i Baltikum.

Baserat på underlag av Erik Brasch, Tord Eriksson och Ulf Renborg.

Lars Helgstrand

Minnesord över utländska ledamöter

Nils-Eric Bützow

Förre skogsvårdschefen, forstmästare Nils-Eric Bützow avled 4 juli 2011 i Borgå, Finland, i en ålder av 85 år. Han var född i Mänttä, Finland, 16 november 1925.

Nils-Eric Bützow blev student vid Kouvola Lyceum och gick sedan i sin fars fotspår. Fadern Bjarne Bützow var skogschef på Kymmene AB sedan 1945 och när Nils-Eric Bützow 1950 blev forstmästare sökte han sig till sin fars skogsorganisation. Där verkade han i olika befattningar, slutligen som överforstmästare för det östra virkesanskaffningsområdet. År 1968 skapades Tehdaspuu Oy som ett gemensamt virkesanskaffningsföretag för Kymmene AB och tre andra östfinska skogsbolag. Där utnämndes Nils-Eric Bützow snart till skogsvårdschef – mot sin egen vilja men på önskemål av den största delägaren, Kymmene AB.

Nils-Eric Bützow bestämde sig för att visa vad en motiverad skogskötselkarl kan åstadkomma. Det fanns mycket att åtgärda i andelsskogarna och Bützow blev en intensivskogbrukets föregångsman i Finland. Under hans ledning skapades en skogsskötselmodell, som omfattade hela omloppstiden och som han kallade en beståndsvårdskedja. Han ägnade särskild tid och uppmärksamhet åt skogsförnygringsarbetet, som enligt honom skulle vara både snabbt och kostnadseffektivt utan avkall på arbetets kvalitet. Som ett led i effektiviseringen av skogsförnygringarna grundade Bützow en modern plantskola i Jorois.

Stor energi ägnade Bützow även åt de senare skedena i beståndsvårds-kedjan, d.v.s. röjning och gallringar. Även för dessa eftersträvades kostnads-effektivitet – med nutida måttstock kanske något på bekostnad av den bio-logiska mångfalden, även om Bützow förstod betydelsen av blandbestånd. Under hans ledning skapades för Tehdaspuus skogar gallringsmallar, som syftade till maximal produktion av högklassigt sågtimmer.

Även dikning, gödsling och byggande av skogsbilvägar, hörde till Bützows ansvarsområde. Det samma gällde den skogliga planeringen. Bolagssko-garna inventerades två gånger under hans tid och under den senaste utvecklades ett digitalt kartritningssystem. På detta följde ett ADB-baserat skogs-planerings- och uppföljningssystem, som gjorde engångsinventeringar överflödiga. Nils-Eric Bützow såg även till, att allt man lärt sig noggrant dokumenterades i Tehdaspuus handböcker och anvisningar; bland dem *Anvisningar för natur- och landskapsvård* – redan 1972. Man kan med fog säga att Tehdaspuu under Bützow tid i alla avseenden blev Finlands ledande skogsvårdsorganisation, vare sig det handlade om kostnadseffektivitet eller skötselåtgärdernas kvalitet.

Nils-Eric Bützows kunnande gagnade inte bara Kymmene och Tehdaspuu. Han var ledamot i styrelserna för Skogskultur, Skogsförbättrings- och Skogs-förädlingsstiftelserna samt var ordförande för Nordiska Frö- och Planträdet. Bützow uppmärksammades även offentligt för sina förtjänster. Han förlänades Finlands Lejons riddartecken av 1 klass år 1982. På skogssidan belönades han med Industrins Forstmästares förtjänstmedalj, Finska Forstsamfundets medalj, Tapios färdighetstecken samt Skogsförbättrarens förtjänsttecken. Han var även aktiv inom Rotary och belönades där med Paul Harris' medalj.

Nils-Eric Bützow var en bestämd och målmedveten ledare. Han tvekade inte att säga sin mening. Till sin karaktär var han ändå både jovialisk och hjärtlig. Som sällskapsmänniska var han enastående. Trots att Bützow hela sitt yrkesliv levde i inlandet var seglingen hans stora intresse. Som yngre var han också en ivrig fotograf, smalfilmare och jägare. Pensionärsåren tillbringade han i Borgå med sin familj.

Nils-Eric Bützow valdes år 1985 in som utländsk ledamot i skogsavdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien.

Baserat på text av Esko Pakkanen, Päivi Salpakivi och Matti Halinen översatt till svenska av Bo Långström.

Ingemar Nordansjö

Gustaf de la Chapelle

Friherren, lantmästaren Gustaf André de la Chapelle, Tenala, Finland, avled den 21 april 2012 i en ålder av 84 år. Han var född i Helsingfors den 11 februari 1928.

Gustaf de la Chapelle växte upp i en familj som i flera generationer förvaltat fädernegården Lindö i Tenala. Gustaf de la Chapelle blev student 1947. Utrustad med ett praktiskt handlag och med sikte på ett framtida övertagande av Lindö genomgick han därefter trädgårdsutbildning i Danmark och lantmästarutbildning i Sverige samt företog en lång studieresa i Nordamerika. Under sin vistelse i Sverige knöt han starka vänskapsband som varade livet ut.

Efter avslutade studier gick Gustaf de la Chapelle in för att med energi driva gården Lindö, till en början under faderns överinseende. Hans brinnande intresse, framsynthet och även tekniska kunnande bidrog till att utveckla driften enligt tidens krav. På ett tidigt stadium såg han konturerna av ett Europa utan gränser, vilket ledde till en satsning på effektiv mjölkproduktion.

För Gustaf de la Chapelle kom skogen att bli viktig och han gav sig helhjärtat in i det organisationsliv som var förknippat med skogsbruket. Hans stora intresse, kunnande och hans starka tro på samverkan mellan stora och små aktörer kom att leda till många krävande uppdrag. Gustaf de la Chapelle ledde i många år under 1970-90-talen bl.a. Västra Nylands

privata skogsrevir, Centralskogsnämnden Skogskultur och Enskilda Skogsbrukets Arbetsgivare. Han var också vice ordförande i Lantbrukarcentralen MTK:s skogsdelegation och ordförande i Frukt- och bärodlarnas förbund. Han engagerade sig också starkt i Andelslaget Metsäliitto och medverkade i dess styrelse.

Under sin aktiva tid på olika förtroendeuppdrag rönt Gustaf de la Chapelle stort erkännande och stor respekt över språkgränsen. För sina samhälleliga insatser erhöll han ett flertal utmärkelser. Bland de mera anmärkningsvärda kan nämnas det påvliga kommendörstecknet av S:t Gregorii orden. Gustaf de la Chapelle bidrog nämligen till att en träskulptur av Biskop Henrik, tillverkad av en alm fälld på Lindö, står i Minervakyrkan i Rom.

Jakt, viltvård och fiske var stora intressen för Gustaf de la Chapelle. Ännu på sin ålders höst var han en aktiv fiskare och talrika är de gäster, som under årens lopp på Lindö blivit serverade hans med spån från äppelträd rökta delikata vårbraxen.

Gustaf de la Chapelle valdes 1984 in som ledamot i skogsavdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien.

Baserat på text av Mikael Aminoff.

Ingemar Nordansjö

Axel Dam Kofoed

Förre föreståndaren, cand.agro. Axel Dam Kofoed, Vejen, Danmark avled den 10 maj 2011 i en ålder av 94 år. Han var född den 10 oktober 1917 i Nyker på Bornholm.

Axel Dam Kofoed avlade lantbrugskandidatexamen vid Den Kgl. Veterinær- och Landbohøjskole i Köpenhamn 1942. Under åren 1942–56 var Axel Dam Kofoed lärare vid Ladelunds landbrugsskole och hade samtidigt konsulentbefattningen i växtodling på Jylland. År 1956 blev han föreståndare på Askovs Forsøgsstation inom Statens Planteavlforsøg och efterträdde då den berömda försöksmannen Karsten Iversen. Redan i slutet på 1800-talet inriktades arbetet på Askov mot växtnäringsproblem och växtnäringsförsök. Bland annat anlades då de långvariga gödslingsförsök som gjort stationen vida känd och som alltjämt pågår. Anställningen som föreståndare för Askov hade han i 31 år fram till sin pensionering 1987.

Under Axel Dam Kofoeds tid fanns det en klar skiljelinje mellan undervisning och teori (Landbohøjskole) och den tillämpade försöksverksamheten (Statens Planteavlsforsøg). Axel Dam Kofoed tilldelades alltmer uppgiften att inom den sistnämnda organisationen leda verksamheten på växtnäringsområdet i såväl jordbrukets produktion som i miljövård. Orsaken härtill var inte minst föreståndarens energi, skicklighet och auktoritet inom växtnäringslärans olika ämnesavsnitt.

Vid sidan av föreståndarskapet på Askov hade Axel Dam Kofoed ett stort antal uppdrag inom såväl offentlig som ideell verksamhet. Bland annat var

han ledamot och vice ordförande i Det Jordbrugs- og Veternærvidenskabelige Forskningsråd, ordförande för Lantbrugets Samråd for Forskning og Forsøg 1963–74, ledamot i Rådet for teknisk samarbejde med udviklingslandene och i Akademiet for de Tekniske Videnskaber. Inom Nordiska Jordbruksforskarens förening, NJF, var Axel Dam Kofoed ordförande i den danska avdelningen 1959–68 och i föreningens centralstyrelse 1964–68. Han utsågs också till hedersledamot inom föreningen. Under 1981 ingick han i en av Sveriges lantbruksuniversitet, SLU, tillsatt internordisk arbetsgrupp för utvärdering av försöksverksamheten på växtnäring- och växtodlingsområdet och under 1984–85 var han sakkunnig vid tillsättning av professuren i växtnäringlära vid SLU.

Efter Danmarks inträde i den Gemensamma marknaden deltog Axel Dam Kofoed i betydande grad i det jordbrukstekniska och jordbrukspolitiska arbetet inom denna organisation. Han var korresponderande ledamot av Gesellschaft für Pflanzenbauwissenschaften och Verband Landwirtschaftlicher Forschungs- und Untersuchungsanstalten, VDLUFA, i Västtyskland samt ledamot av det internationella Kaliinstitutets vetenskapliga råd.

Axel Dam Kofoeds verksamhet resulterade i ett stort antal publikationer, försöks- och forskningsredogörelser, utredningar och sammanfattande uppsatser rörande växtnäringlära, växtodling, försöksverksamhet och miljövärd. Boken *Lantbrugsplanternes ernæring* kom ut 1959. Axel Dam Kofoed var högt aktad och hade en central ställning inom dansk och nordisk tillämpad jordbruksforskning och en vidsträckt internationell överblick över detta område.

Axel Dam Kofoed valdes 1985 in som utländsk ledamot i jordbruksavdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien.

Baserat i huvudsak på invalsförslag och text av Jan Persson.

Agneta Brasch

Cornelius Mastenbroek

Dr. Ir. Cornelius Mastenbroek, Ad Dronten, Holland, avled den 9 februari 2011 i en ålder av 93 år. Han var född den 5 februari 1918 i Goudswaard, Holland.

Cornelius Mastenbroek studerade vid the Agricultural University at Wageningen 1937–42. Han disputerade 1952 med avhandlingen *Investigations into the differentiation of Phytophthora infestans (Mont.) de Bary and the inheritance of the immunity of Solanum demissum Lindl* som handlar om brunröta hos potatis och den ärftliga immuniteten mot denna svamp. Hans avhandling fick stor betydelse inom potatisförädlingen.

Under åren 1942–58 var Cornelius Mastenbroek verksam som växtförädlare av potatis, vete, korn, bruna bönor, råg och lök vid ett av Hollands större växtförädlingsföretag, Cebeco. Under åren från 1958 till 1979 var han chef för växtförädlingsbolaget Cebeco-Handelsraad, Lelystad. Under hans tid som chef utvecklades metoderna att inom växtförädlingen föra in resistentia gener i spannmål och potatis men även i lin och baljväxter. Detta medförde att Cebeco fick en ledande position på den europeiska marknaden för utsäde till lantbruket.

Cornelius Mastenbroek blev en central person inom europeisk växtförädling och fick en rad ledande förtroendeposter både nationellt och internationellt. Bland de nationella uppdragen kan särskilt nämnas presidentskapet i den holländska växtförädlingsorganisationen under ca tio år. Han

blev vald till hedersledamot i denna organisation 1985. Han var ledamot i den rådgivande kommittén för Stiftelsen för växtförädling i Wageningen, ett forsknings- och förädlingscentrum av stor internationell betydelse. År 1978 tilldelades han Broekema plaquette, en hög utmärkelse för växtförädlare i Holland.

Bland Cornelius Mastenbroeks internationella uppdrag kan främst nämnas presidentskapet under åren 1980–86 i Association Internationale des Sélectionneurs pour la Protection des Obtentions Végétales, ASSINSEL, som är växtförädlingsföretagens internationella organisation för sortskydd och genbanksfrågor. När han frånträdde denna post valdes han till hederspresident i organisationen.

Cornelius Mastenbroek var inte bara intresserad av förädling av lantbruksväxter. Han hade en stor passion för rosor och förädlade rosor på sin fritid och lyckades också registrera en egen sort. Efter sin pensionering arbetade han med förädling av medicinalväxter samtidigt som han åtog sig flera viktiga uppdrag som presidentskapet i European Cereal Atlas Foundation, en stiftelse som gjort mycket värdefulla insatser för den europeiska växtförädlingen. Han var också en mycket betydelsefull rådgivande ledamot i Centrum för genetiska resurser i Holland. Cornelius Mastenbroek åtnjöt ett vidsträckt förtroende i Europa och även i andra länder för sin vetenskapliga skicklighet, lärdom och vederhäftighet.

Cornelis Mastenbroek valdes 1987 in som utländsk ledamot i jordbruksavdelningen vid Kungl. Skog- och Lantbruksakademien.

Baserat på text av Sten Moberg och invalsförslag till akademien.

Agneta Brasch

Hans Kristian Seip

Förre professorn, statsekreteraren och skogsdirektören Hans Kristian Seip, Ås, Norge, avled den 8 oktober 2012 i en ålder av 92 år. Han var född den 30 juni 1920 i Molde, Norge.

Hans Kristian Seip började sin skogliga utbildning under kriget 1940–45 och tog sin examen 1948 vid Norges Landbrukshøgskole, nuvarande Norges Miljø- og Biovetenskaplige Universitet, NMBU. Han började sin yrkesbana i en tid då skogsbruket fortfarande var påverkat av ockupationstiden med tvångsavverkningar och avsaknad av möjligheter till investeringar i ny skog och skogsvård. Samtidigt var återuppbyggnaden helt central för befolkning och förvaltning. Oron för framtida virkesbrist var utbredd. Detta innebar behov av forskning med fokus på långsiktiga konsekvenser av olika förvaltningsstrategier. Seip arbetade vid Institutt for Skogtaksasjon med system för skoglig planläggning, samtidigt som han undervisade studenter. Han utvecklade system för planläggning av såväl enskilda skogsegendomar som fylken och regioner. Resultaten av denna forskning, och de metoder som där utvecklades, blev centrala i arbetet med att avvärja timmerkrisen. Seips arbete och den forskning han ledde bidrog starkt till framtagande av trovärdig dokumentation och underlag för de beslut som förestod. De gav en viktig grund för optimism och framtidstro beträffande investeringar i norskt skogsbruk. De blev också viktiga fundament för skogspolitiken dessa år. Arbetet väckte berättigad internationell uppmärksamhet och många forskare besökte Institutt for Skogtaksasjon för att sätta sig in i tankegångar och metodik.

År 1955 blev Seip utnämnd till professor i skogbruk och ledde Institutet för Skogstaksasjon fram till 1966. Han engagerades också i högskolans administration och var en tid prorektor för Norges Landbrukshøgskole. Under en period blev han också aktivt engagerad i det näringspolitiska arbetet för skogsbruket som statssekreterare hos landbruksministern.

Seip blev 1966 utnämnd till skogsdirektör i Landbruksdepartementet och innehade den tjänsten fram till sin pensionering 1983. Under den tiden var främsta utmaningen att få förståelse för skogens betydelse för miljö, skogsskydd och friluftsliv. Tjänsten som skogsdirektör förde med sig många krav och utmaningar. Seip mötte dessa med insikt och fackkunskap samt förmåga att lyssna på andras uppfattning och att utveckla lösningar genom dialog och samarbete. Hans Kristian Seip var i sanning en samarbetets man.

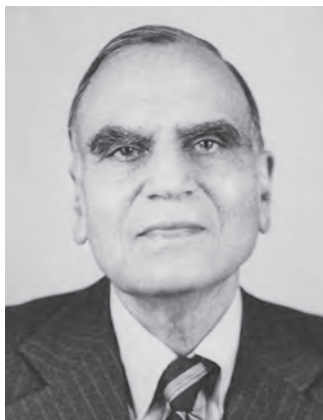
Seip fick också många internationella uppdrag, speciellt med anknytning till FAO. På uppdrag genomförde han viktiga arbeten i många länder. Dessa arbeten präglades av en strävan efter framtidsinriktade lösningar med bärkraft för skogen och skogsbruket, byggda på en grundlig insikt i skogens och skogsbrukets dynamik. Tack vare egna upplevelser och kontakt med berörda hade han alltid stor förståelse för de utmaningar som förestod.

I sitt hemland framstod Seip som en skogens och skogsbrukets hedersman i samhällets tjänst. Många minns med tacksamhet sina möten med honom samt hans uthålliga och sakligt grundade entusiasm för att ge skogen och skogsbruket en berättigad plats i samhällets utveckling. Långt efter sin pensionering var han aktiv inom många olika områden även utanför sitt fackliga gebit.

Hans Kristian Seip valdes 1970 in som utländsk ledamot i skogsavdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien.

Baserat på text av Egil Molteberg.

Ingemar Nordansjö

Dhyan Pal Singh

Dr. Dhyan Pal Singh, New Delhi, Indien, avled i maj 2012 i en ålder av 95 år. Han var född i Uttar Pradesh, Indien, den 3 februari 1916.

Dhyan Singh utbildade sig vid University of Agra, Indien, och 1940 tog han där sin M.A. (Master of Arts) i ekonomi med specialisering i lantbruksekonomi. Doktorsavhandlingen, 1940, hade titeln: *Planned Economy for Rural india*. År 1971 tog han juristexamen (LL.B.) vid University of Illinois, USA. Under sin utbildning erhöll Dhyan Singh ett flertal utmärkelser för sina studieframgångar.

Sin yrkeskarriär startade han, 1940–41, som föreläsare i lantbruksekonomi och fastighetsförvaltning vid den statliga lantbruksskolan Kanpur vid University of Agra. Sedan följde ett flertal arbetsuppdrag med olika statliga planeringsprojekt innan Dhyan Singh, 1957–61, engagerades i ett FN-uppdrag i Syrien som expert i ett projekt för samhällsutveckling. Därefter följde olika uppdrag inom lantbruksutveckling och särskilt utsädesprojekt för den indiska regeringen. Han var tidvis också engagerad i styrelser för indiska universitet och större företag inom lantbrukssektorn.

År 1972 blev Dhyan Singh vd och 1974 ordförande för ”National Seeds Corporation and State Farms Corporation of India”.

Utöver doktorsavhandlingen skrev Dhyan Singh ett flertal publikationer och rapporter i samband med sina uppdrag. *Report of the Study Team of*

Community Projects in India, 1957, och Pilot Community Development Project, Etawah, 1961, är ett par exempel.

Dhyan Singh hade också uppdrag inom Väldsbanken och var där mycket uppskattad. Dess dåvarande vice ordförande lär ha skrivit till ordföranden, Robert McNamara: ”Dr. D. P. Singh, whose reputation for honesty and vigorous administration is unquestioned...”. Akademiledamoten Fritz Nordén hade erfarenhet av att samarbeta med Dhyan Singh och framhöll hans utomordentliga kapacitet och sällsynt framstående personlighet.

Dhyan Pal Singh valdes 1980 in som utländsk ledamot i allmänna avdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien.

Baserat i huvudsak på invalsförslaget.

Lars Helgstrand

Bruce J. Zobel

Professor emeritus, konsulten, Ph.D. Bruce John Zobel, Raleigh, North Carolina, USA, avled den 2 februari 2011 nästan 91 år gammal. Han var född i Los Gatos, Kalifornien, USA, den 11 februari 1920.

Bruce Zobelns föräldrar hade ett frukt- och grönsaksjordbruk nära Watsonville i Kalifornien och Bruce var yngst av sex syskon. Han examinerades från high school 1938 och via Salinas Junior College kom han 1941 till University of California, Berkeley. År 1943 tog han examen som Bachelor of Science in Forestry och arbetade sedan som avverkningsledare hos Pacific Lumber Company fram till 1944 då han inkallades till U.S. Marine Corps.

I marinkåren tjänstgjorde Bruce Zobel som skogsofficer vid Camp Lejeune, NC, och fick där medverka vid utvecklingen av ett skogsskötselprogram. Efter fullgjord tjänstgöring återvände han 1946 till University of California, Berkeley, med stöd av "The GI Bill" som finansierade studier för personer som tjänstgjort i krigsmakten. Bruce Zobel avlade examen som Master in Forestry 1949 och som Ph.D. in Forestry 1951. Därefter flyttade han till College Station Texas för att leda ett nytt trädförädlingsprogram, vilket han gjorde med stor framgång.

År 1956 flyttade familjen Zobel till Raleigh, NC, där Bruce startade upp The North Carolina State University, NCSU, Industry Tree Improvement Program. Samtidigt undervisade han och handledde skogsstudenter. Bruce Zobel blev en högt respekterad auktoritet på skogsträdsförädling och skogs-

genetik och fick ett stort antal utmärkelser: Governor's Award for Conservation in North Carolina, 1965; O. Max Gardner Award, NCSU, 1972; Outstanding Extension Services Award, NCSU, 1973; TAPPI Gold Medal, 1975; Man of the Year in Forestry av the North Carolina Forestry Association, 1982; Alexander Quarles Holladay Medal for Excellence, NCSU, 2004.

Bruce Zobel gick 1970 i pension från NCSU, men fortsatte att undervisa på deltid ända fram till 2004. Han var i många år konsult åt skogsföretag runt om i världen. År 1984 grundade han företaget Zobel Forestry Associates. Sin halva av företaget sålde han 1995 men fortsatte att arbeta för det som konsult.

Bruce Zobel skrev ett stort antal artiklar och författade sex böcker. Bland dessa kan nämnas *Applied Forest Tree Improvement*, (1984), *Genetics of Wood Production*, (1995) och *A forestry revolution. The history of tree improvement in the southern United States*, (1993). Han handledde mer än 100 doktorander, av vilka flera har nått ledande poster inom universitet, myndigheter och företag. Bruce Zobel anses av många ha varit världens mest betydelsefulla skogsträdsförädlare. Hans arkiv förvaras vid NCSU.

Bruce Zobel valdes 1975 in som utländsk ledamot i skogsavdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien.

Baserat i huvudsak på texter från NCSU.

Ingemar Nordansjö

Akse Østebrot

Cand.scient, seniorrådgiver Akse Østebrot, Trondheim, Norge, avled den 6 maj 2012 i en ålder av 59 år. Hon var född i Egersund, Norge, den 8 mars 1953.

Akse Østebrot var biolog och cand.scient. från Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, 1986. Hon hade också en fyraårig utbildning från Statens Næringsmiddeltekniske skole i Norge, med specialisering på fisk. Under 1982 arbetade hon med kartläggningen ”Samla plan for vassdrag”, en nationell plan för vattenkraftsutbyggnad baserad på utredning om konflikter, ekonomi m.m. Under perioden 1982–86 kartlade hon kustområden, som är sårbara för oljeföroreningar. Under 1986–88 arbetade Akse Østebrot på Vilt- og inngrepsseksjonen i Direktoratet for naturforvaltning. Åren 1989–91 var hon miljöchef i Vega kommun. Där arbetade hon speciellt med ”Vegaöyan”, ett kulturmiljö- och världsarvsområde.

Sedan 1991 arbetade Akse Østebrot i Direktoratet for naturforvaltning, Norges motsvarighet till det svenska Naturvårdsverket, med ansvar för kulturlandskapsförvaltning, som hon var med om att bygga upp liksom sektorsamarbetet med lantbruket i Norge. Hon representerade Norge i många projekt inom Nordiska ministerrådet. Där var hon bland annat medförfattare till boken *Markanvändningsformer och vegetationstyper i nordiska odlingslandskap* (1999).

Akse Østebrot var en människa med stark integritet och hade en omvittnat stor arbetskapacitet. Med sin professionella styrka och starka engagemang

har hon haft en avgörande betydelse för att öka förståelsen för kulturlandskapets värden och behovet av att skydda dem. Hon verkade också för att arbetet med kulturlandskapet skulle vara tvärvetenskapligt och sektorövergripande.

Hon hade många strängar på sin lyra, som gjorde det inspirerande att arbeta tillsammans med henne. Hon var också en omtänksam vän.

Akse Østebrøt valdes 2010 in som utländsk ledamot i allmänna avdelningen vid Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien.

Baserat på underlag från Ann Norderhaug och invalsförslaget.

Lars Helgstrand

Alfabetisk förteckning över ledamöter avlidna 2003–2012

Hedersledamöter

Aldén, Håkan	6/11 2010
Curman, Johan	22/9 2007
Dyrendahl, Ivar	1/6 2006
Ehrenberg, Carin	7/10 2012
Fajersson, Fajer	26/4 2007
Gesslein, Sven	20/3 2007
Hansson, Bo	8/1 2010
Hjelm, Lennart	5/8 2009
Hoppe, Gunnar	24/1 2005
Tamm, Carl Olof	13/9 2007

Svenska ledamöter

Andersson, Arne	14/7 2003
Andersson, Bengt	22/4 2004
Andersson, Sigvard	22/12 2004
Andersson, Sven-Olof	14/2 2004
Andersson, Thorsten	21/7 2011
Andrén, Thorsten	21/10 2009
Arnborg, Tore	22/10 2007
Arnell, Anders	20/4 2003
Arrhenius, Erik	4/4 2012
Asp, Nils-Georg	1/6 2012
Berglund, Sven	27/2 2005
Bennet, Bengt	6/5 2009
Bernström, Peter	5/3 2003
Beskow, Carl Jakob	13/3 2005
Björck, Lennart	8/9 2011
Bäckström, Sixten	12/11 2004
Carlborg, Gunnar	25/5 2007
Christoffersson, Lennart	8/5 2004
Danell, Birgitta	20/10 2005
Dyrendahl, Sven	24/8 2004

Edlund, Erik	13/4 2005
Ekelund, Hans	19/3 2004
Ekelund, Sigvard	17/6 2005
Eklind, Jan-Robert	14/1 2010
Eklund, Bo	3/10 2006
Ekman, Jacob	30/3 2009
Embertsén, Sven	13/4 2003
Ericson, Börje	16/12 2004
Fahlgren, Svante	16/5 2007
Fernqvist, Ingevald	21/12 2009
Francke, Robert	25/8 2006
Gripenberg, Nils	7/5 2012
Göransson, Gert	26/2 2006
Hagberg, Arne	18/1 2011
Hagner, Stig	16/1 2003
Henriksson, Rolf	1/7 2010
Hjalmarsson, Bo	27/2 2011
Holmström, Sven	19/11 2007
Håstadius, Birger	8/3 2010
Insulander, Karl-Gustaf	31/3 2007
Johansson, Arne	19/12 2010
Johansson, Nils	29/11 2007
Jonsson, Bengt	8/4 2012
Jonsson, Erik	2/4 2005
Jonsson, Sven V.	6/10 2006
Jähkel, Carl	1/9 2011
Kennedy, Douglas	21/8 2007
Landqvist, Nils	2/10 2010
Larsson, Gerhard	27/5 2012
Larsson, Gunny	8/5 2004
Larsson, Rune	7/8 2012
Larsson, Sven-Gunnar	3/1 2010
Linder, Harald	1/1 2009
Lindsten, Klas	12/3 2012
Lovang, Torbjörn	3/2 2009
Lovén, Henrik	9/4 2012
Lundquist, Kjell	9/9 2011
von Malmborg, Göran	22/2 2006
Matérn, Bertil	14/10 2007
Moback, Jan	20/7 2012
Nilsson, Gerda	10/10 2008
Nilsson, Thorsten	21/2 2006

Nordén, Fritz	12/5 2003
Nordlander, Carl-Henrik	22/12 2003
Norén, Olle	13/9 2012
Olsson, Gösta	8/11 2009
Olsson, Owe	19/10 2008
Oredsson, Ingmar	5/4 2009
Paulsson, Valfrid	18/12 2006
Persson, Sigurd	21/6 2011
Pettersson, Olle	19/9 2005
Pålsson, Boo	13/3 2011
Ramel, Hans	26/5 2009
Remvig, Stig	21/12 2003
Renlund, Gösta	12/2 2007
Rättzén, Bengt	28/1 2005
Samuelsson, Ove	24/1 2011
Schotte, Lennart	30/6 2005
von Segebaden, Gustaf	7/9 2011
Sillerström, Erik	8/3 2011
Sköld, Per	6/2 2008
StAAF, Anders	14/5 2003
Swedborg, Erik	5/9 2007
Svensson, Kjell	1/11 2007
Säfvestad, Vikar	10/1 2012
Thomke, Sigvard	1/2 2008
Troedsson, Tryggve	10/9 2010
Trolle-Löwen, August	18/7 2009
Tågmark, Sven	18/11 2008
Ulfsparre, Carl	21/10 2006
Utterström, Carl	22/5 2010
Wachtmeister, Arvid	11/5 2004
Westöö, Gunnel	31/7 2007
Wibe, Sören	29/12 2010
Önnesjö, Karl Erik	12/11 2003

Utländska ledamöter

Aavatsmark, Ivar	29/8 2004
Ahlgren, Henry L.	22/1 2004
Andersen, Sigurd	31/5 2005
von Barner, Helmuth	18/6 2007
Borlaug, Norman	12/9 2009
Bützow, Nils-Eric	4/7 2011
de la Chapelle, Gustaf	21/4 2012

Dam Kofoed, Axel	10/5 2011
Dellenbach, Pierre	21/1 2003
Hagman, Max	9/5 2008
Hanf, Claus-Hennig	18/12 2005
Holmsgaard, Erik	9/1 2009
Holstener-Jørgensen, Helge	23/7 2010
Kristoffersen, Trygve	11/5 2009
Kuusela, Kullervo	30/11 2003
Lukinov, Ivan	4/12 2004
Mastenbroek, Cornelius	9/2 2011
Mückenhausen, Eduard	6/2 2005
Paatela, Juhani	23/9 2008
Pöyry, Jaakko	8/9 2006
Ringen, John	25/3 2007
Rønde Kristensen, Helge	28/11 2008
Sandvik, Olav	16/2 2010
Seip, Hans Kristian	8/10 2012
Singh, Dhyan Pal	Maj 2012
Sirén, Gustaf	11/5 2008
Solberg, Peter	14/1 2005
Sumelius, Henrik	24/10 2006
Walter-Jørgensen, Aage	5/12 2009
Zobel, Bruce J	2/2 2011
Østebrøt, Akse	6/5 2012

Enheten för de areella näringarnas historia (ANH)

VERKSAMHETEN ÄR INRIKTAD PÅ historiska projekt, rådgivning och bokutgivning inom skogs- och lantbrukshistoria. Till enheten hör även Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens bibliotek (KSLAB) och arkiv. Biblioteket är specialiserat på skogs- och lantbrukshistorisk litteratur i vid, tvärvetenskaplig mening. Det riktar sig främst till forskare i skogs- och lantbrukshistoria på alla nivåer. På hemsidan www.ksla.se/anh/ presenteras biblioteket tillsammans med Akademiens arkiv.

Enheten för de areella näringarnas historia, ANH, utger dels bokserien *Skogs- och lantbrukshistoriska meddelanden* (SOLMED), dels skriftserien *Miscellanea* som består av personbibliografier, litteraturförteckningar och mindre skrifter. En översikt över den historiska skriftutgivningen finns tillgänglig på hemsidan www.ksla.se/anh/publikationer/. Böcker och skrifter kan beställas från ANH, Box 6806, 113 86 Stockholm, tfn 08-54 54 77 20, e-post kslab@ksla.se samt från www.adlibris.com och www.bokus.com.

Nedan följer en förteckning på böckerna i SOLMED-serien och övriga skrifter i urval.

Nyhetsbrevet Freja

Det elektroniska nyhetsbrevet Freja informerar om Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens bibliotek och den litteratur som vi – norra Europas största agrarhistoriska bibliotek – köper in, våra projekt och presenterar de böcker som vi själva ger ut. Freja ger även information om andra agrarhistoriska aktiviteter, både i Sverige och internationellt.

I Freja kan du, utöver de agrarhistoriska nyheterna, läsa om nya böcker med historisk inriktning i ämnen som trädgårdsskötsel, organisationer, landskap, djurhållning, veterinärer, naturskydd, etnobotanik, skogsbruk, växtodling, teknik, botanik, politik, livsmedel/mat och för lantbruket betydelsefulla personer.

Freja utkommer med tio nummer per år.

Prenumerationer tecknas via per.eriksson@ksla.se

Skogs- och lantbrukshistoriska meddelanden (SOLMED)

SOLMED utges av ANH. Redaktörer för serien: *Lars Ljunggren* och *Per Thunström*.

Under utgivning

Kooperation, jord och skog – agrara organisationer ur ett historiskt perspektiv

Redaktörer *Fredrik Eriksson* och *Per Eriksson*.

Den svenska lantbrukslitteraturen från äldsta tid till 1850 av P. M. Hebbe
Faksimilutgåva med korrigeringar, kompletteringar och tillägg av *Olof Kährström*.

Utgivna

Nr 61 **Att bruka men inte äga. Arrenden och annan nyttjanderätt till mark i svenskt jordbruk från medeltid till idag**

Redaktör *Anders Wästfelt*. 2014. Inbunden, 320 s., ill. delvis i färg.

Pris: 350 kr.

Nr 60 **Vid fjällets fot. A.W. Bergsten och hans Enaforsholm i Västjämtland – från jaktvillan till fjällgård**

Redaktör *Hans Antonson*. 2012. Inbunden, 376 s., ill. i färg. Pris: 350 kr.

Nr 59 **Ömse sidor om vägen. Allén och landskapet i Skåne 1700–1900**

Av *Patrik Olsson*. 2012. Inbunden, 307 s., ill. i färg. Pris: 350 kr.

Nr 58 **När landet kom till staden. Lantbruksmöten och lantbruksutställningar som arenor för agrara moderniseringssträvanden i Sverige och Finland 1844–1970**

Redaktör *Olof Kährström*. 2013. Inbunden, 416 s., ill. delvis i färg. Pris: 350 kr.

Nr 57 **Uppllysning, arbete, samarbete. Lantbruksveckan 1911–2007**

Av *Tore Johansson* och *Ronny Pettersson*.

2013. Inbunden, 264 s., ill. delvis i färg. Pris: 300 kr.

Nr 56 **Traktorer, mjölkmaskiner, hästräfsor, motorsågar och Statens Maskinprovningar. Maskin- och redskapsprovningarnas betydelse för Sveriges jordbruks- och skogsbrukstekniska utveckling 1896–1996**

Av *Jan-Olov Jansson* och *Per Thunström*. 2012. Inbunden, 464 s., ill., delvis i färg.

Pris: 350 kr.

Nr 55 **Mitt emellan virkesintressen. Virkesmätningens historia i Sverige**
Av *Ronny Pettersson*. 2011. Inbunden, 656 s., ill., delvis i färg. Pris: 350 kr.

Nr 54 **Agriculture and forestry in Sweden since 1900. Geographical and historical studies** (parallellutgåva på engelska av SOLMED nr 53)
Redaktörer *Hans Antonson* och *Ulf Jansson*. 2011. Inbunden, 512 s., ill. i färg.
Pris: 300 kr.

Nr 53 **Jordbruk och skogsbruk i Sverige sedan år 1900. Studier av de areella näringarnas geografi och historia**
Redaktörer *Hans Antonson* och *Ulf Jansson*. 2011. Inbunden, 512 s., ill. i färg.
Pris: 300 kr.

Nr 52 **De areella näringarnas välgörare. Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens donatorer och välgörare under 200 år**
Av *Nils Edling*. Inbunden, 734 s., ill. Pris: 400 kr.

Nr 51 **Börje Hanssen. Åter till Österlen – en tidig mikrohistoria**
Agrar- och socialhistoriska texter i urval med en inledande biografi av *Anders Perlinge*. 2010. Inbunden, 368 s., ill., delvis i färg. Pris: 300 kr.

Nr 50 **Svenskt skogslexikon**
Uppställt af *Axel Cnattingius* (omtryck av 1894 års upplaga). Redaktör och artikelförfattare *Per Eriksson*, samt artikel om tre skogslexikon av *Bengt Ek*. 2010. Inbunden, 224 s. ill. delvis i färg. Pris: 200 kr.

Nr 49 **Försök til et swenskt skogs- och jagtlexicon**
Af *Magnus Henric Brummer* (omtryck av 1789 års upplaga). Med inledande artikel av *Kerstin Ekman* och med bakgrundsartikel av *Roger Bergström* och *Kjell Danell*. 2010. Inbunden, 160 s., ill. Delvis i färg. Pris 175 kr.

Nr 48 **Nycklar till kunskap. Om människans bruk av naturen**
[Utges gemensamt med CBM Centrum för biologisk mångfald i deras skriftserie nr 34.]
Redaktörer *Håkan Tunón* och *Anna Dahlström*. 2010. Inbunden, 372 s., ill. i färg.
Pris: 300 kr.

Nr 47 **Agrarhistoria på många sätt. 28 studier kring människan och jorden**
Redaktör *Britt Liljewall*. 2009. Inbunden, 552 s., ill., delvis i färg.
Pris: 350 kr.

- Nr 46 **Fårkonsulenter på 1700-talet. Biografisk matrikel över eleverna vid Jonas Alströmers schäferskola på Höjentorp och i Alingsås 1736–64**
Av *Per-Ola Räv*. 2010. Inbunden, 158 s., ill. delvis i färg. Pris: 175 kr.
- Nr 45 **Millefolium, rölika, näsegräs. Medeltidens svenska växtvärld i lärd tradition. Vernacular Plant-names and Plants in Medieval Sweden**
Av *Inger Larsson*. Ny utökad upplaga 2010. Inbunden, 304 s., ill. i färg. Pris: 250 kr.
- Nr 44 **Den svenska fårskötselns äldre historia – några kapitel ur *Ull och ylle***
Av *Sven T. Kjellberg* (Omtryck ur 1943 års upplaga.). Redaktör och artikel-författare: *Carin Martiin*. 2009. Inbunden, 143 s., ill. Pris: 175 kr.
- Nr 43 **Lucius Junius Moderatus Columella. Tolv böcker om lantbruk. En tvåtusenårig lantbrukslära från romarriket**
Översättning från latinet av *Sten Hedberg*. Samt **Liv, lantbruk och livsmedel i Columellas värld. Tolv artiklar av nutida svenska forskare**
2009. Inbunden, 680 s., ill. delvis i färg. Pris: 350 kr.
- Nr 42 **Ekonomiska skildringar ur Sveriges historia. Landshövdingeberättelser, läromedel, tävlingsskrifter, reseberättelser och andra skrifter i Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens arkiv, samt plansch- och kartmaterial i Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens bibliotek**
Av *Olof Kåhrström*. 2009. Inbunden, 192 s., ill. delvis i färg. Pris: 250 kr.
- Nr 40 **Kartlagt land. Kartor som källa till de areella näringarnas geografi och historia**
Redaktör *Ulf Jansson*. 2007. Inbunden, 228 s., ill. i färg. Pris: 250 kr.
- Nr 39 **Från Pier De' Crescenzi till till Albrecht Thaer. Om några märkvärdigheter i Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens biblioteks äldre samling**
Av *Olof Kåhrström*. 2007. Inbunden, 280 s., ill. i färg. Pris: 300 kr.
- Nr 38 **Veterinärinrättningen i Stockholm 1821–1880**
Av *Hans Blomqvist*. 2006. Inbunden, 302 s., ill. Pris: 300 kr.
- Nr 35 **Lantbrukarnas organisationer. Agrart och kooperativt 1830–1930**
Av *Olof Brandesten*. 2005. Inbunden, 485 s., ill. Pris: 300 kr.
- Nr 34 **Skog i förändring. Vägen mot ett rationellt och uthålligt skogsbruk i Norrland ca 1940–1990**
Av *Stig Hagner*. 2005. Inbunden, 394 s., ill. i färg. Pris: 300 kr.

Nr 32 **Jordbrukarnas kooperativa föreningar och intresseorganisationer i ett historiskt perspektiv**

Redaktör *Reine Rydén*. 2004. Inbunden, 352 s., ill. Pris: 250 kr.

Nr 30 **Från byatjur till genteknik. Milstolpar i svensk husdjursgenetik och husdjursavel under 1900-talet**

Av *Jan Rendel*. 2003. Inbunden, 315 s., ill., delvis i färg. Pris: 250 kr.

Nr 29 **För modernäringens modernisering. Två studier av Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens tillkomst och tidiga historia**

Av *Nils Edling*. 2003. Inbunden, 248 s., ill. Pris: 175 kr.

Nr 28 **Groveda. Om en bondgårds ekonomiska historia 1786–1950**

Av *Karl-Henrik Pettersson*. 2002. Inbunden, 255 s., ill., delvis i färg. Pris: 175 kr.

Nr 27 **Ett reformverk under omprövning. Skifteslagstiftningens förändringar under första hälften av 1800-talet**

Av *Ronny Pettersson*. 2003. Inbunden, 309 s., ill. Pris: 175 kr.

Nr 26 **Regionala främjare av de areella näringarna under 200 år. Hushållnings-sällskapens historiker, periodiska skrifter och arkiv**

Av *Olof Kåhrström*. 2002. Inbunden, 316 s., ill. Pris: 175 kr.

Nr 24 **C.L. Obbarius. En nydanare i Bergslagens skogar vid 1800-talets mitt**

Av *Bengt Brynte*. 2002. Inbunden, 240 s., ill., delvis i färg. Pris: 175 kr.

Nr 23 **Experimentalfältet. Kungl. Lantbruksakademiens experiment- och försöksverksamhet på Norra Djurgården i Stockholm 1816–1907**

Av *Ulrich Lange*. 2000. Inbunden, 408 s., ill., delvis i färg. Pris: 175 kr.

Nr 18 **Gud bevara utsädet! Produktionen på en västsvensk ensädesgård: Djäknebol i Hallands skogsbygd 1760–1865**

Av *Lennart Andersson Palm*. 1997. Inbunden, 224 s., ill. Pris: 75 kr.

Nr 17 **Lövtäkt och stubbskottsbruk. Människans förändring av landskapet – boskapsskötsel och åkerbruk med hjälp av skog**

Redaktörer *Håkan Slotte* och *Hans Göransson*.

Del I. 1996. Hft., 210 s., ill. Pris: 100 kr.

Del II. 1996. Hft. (del I och II: 464 s.), ill. Pris: 100 kr.

Miscellanea

SMÅSKRIFTER

Nr 12 **Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens minnesord över ledamöter avlidna 2009–2010**

Redaktör *Jimmy Lyhagen*. 2011. Hft., 80 s., ill. Pris: 50 kr.

Nr 11 **Källor till studier av skogs- och jordbrukets tekniska modernisering. Handbok om Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens samlingar av maskinbroschyrer och instruktionsböcker – med forskningsförslag**

Av *Per Thunström*. 2011. Hft., 64 s., ill. Pris: 80 kr.

Nr 10 **Barnen, skogen och skolan. Om skolevers plantering av skog i Sverige ca 1880–1960**

Av *Mats Sjöberg*. 2011. Hft., 48 s., ill., delvis i färg. Pris: 80 kr.

Nr 9 **Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens minnesord över ledamöter avlidna 2007–2008**

2009. Hft, 81 s., ill. Pris: 50 kr.

Nr 8 **Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens minnesord över ledamöter avlidna 2005–2006**

2008. Hft, 60 s., ill. Pris: 50 kr.

Nr 7 **Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens minnesord över ledamöter avlidna 2003–2004**

2008. Hft, 70 s., ill. Pris: 50 kr.

Nr 5 **Atlas 1900 –Handledning till en digital atlas över jordbruket kring år 1900**

Av *Ulf Jansson*. 2004. Hft., 37 s., ill., helt i färg. Gratis.

Nr 4 **Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens hus – Akademiens byggnader i Stockholm från 1813 till idag**

Av *Ulrich Lange*. 2003. Hft., 32 s., ill., delvis i färg. Pris: 50 kr.

Nr 2 **Vägvisare till det forna experimentalfältet i Frescati, Stockholms universitet – för dig som vill veta mer om Djurgårdens och universitetsområdets historia**

Av *Ulrich Lange*. 2001. Hft., 24 s., ill., delvis i färg. Pris: 25 kr.

Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien publicerar sedan 2003 minnesord över avlidna ledamöter i en egen skriftserie. I akademiens verksamhetsberättelser listas endast namn, datum och avdelning.

Minnesorden ingår i akademiens biblioteks serie småskrifter (MISCELLANEA) och varje minnesordsskrift omfattar ledamöter avlidna under två år. Minnesorden är framtagna för att så långt som möjligt beskriva ledamöternas verksamhet och betydande insatser inom akademiens områden, deras karriärvägar, utmärkelser och belöningar. En annan målsättning har varit att lyfta fram engagemang på områden som till exempel politik och föreningsrörelse samt historiska och kulturella intressen. Minnesorden utgör ett försök att teckna en helhetsbild av ledamöterna både som akademiledamöter och som personer.

KUNGL. SKOGS- OCH LANTBRUKSAKADEMIEN

Småskrifter nr 13

Supplement till Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens Tidskrift